

We gaan direct met de preek beginnen vandaag. We hebben een kleine onderbreking gehad afgelopen weekend, omdat het Pinksteren was. En we hadden al 2 delen gehad, vandaag is deel 3 van de prekenreeks getiteld *het Lichaam van Christus*. We gaan verder met dit onderwerp vandaag.

We hebben het gehad over de diepere betekenis van wat het betekent om 'in het Lichaam van Christus' te zijn en welke focus wij moeten hebben (of het ontbreken van deze focus) als het gaat om het 'wandelen in de geest' in plaats van het 'wandelen in het vlees.' Dit is een constante strijd, maar nogmaals, dat is waar wij ons op richten, wat de ware betekenis is van 'wandelen in de geest.' Om dat te kunnen doen moet je in het Lichaam van Christus zijn en wat de betekenis daarvan is, is waar wij het in deze preek over hebben. Hoe wij moeten leven en welke focus wij moeten hebben.

We gaan een paar verzen lezen die we al gelezen hebben in **Efezen 4**. We hebben dit al gelezen. **Efezen 4: 7 Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt.** Genade, is een geschenk dat God aan ons geeft, dat is wat er hier staat, en wat wij vandaag bespreken. Als je je herinnert dat we de laatste keer, in deel 2, gesproken hebben over de betekenis van het woord 'gift'.. we zijn begonnen met dat uit te leggen. Mensen weten, snappen niet wat die gift is en zij beginnen zich te richten op het fysieke in de regel, in plaats van het geestelijke. Dat is namelijk onze menselijke natuur. Maar nogmaals, als we het woord 'genade' hier begrijpen, dat gegeven wordt door God: dat is waar Mr Armstrong het zo vaak over had: onverdiende gunst, onverdiende vergeving... en het gaat verder dan dat, dieper.. in het geestelijke. Het begint met het proces hoe God ons begint te trekken, met ons begint te werken, ons helpt Zijn manier van leven te zien en begrijpen. En het proces van berouw, dat ons helpt juist te leven. En de giften, zegeningen die wij dan hebben door hoe wij ons leven leven. Het is allemaal een gift, het is een zegening die God ons geeft. Die gunst, die hulp, inspiratie, het geduld dat God met ons heeft: de genade die Hij ons geeft, de liefde die Hij voor ons heeft. Dat moet mettertijd ook in ons komen, omdat wij groeien. Genade is iets dat ook van ons kan komen, ten opzichte van anderen. Dat is de betekenis van genade. Als je genade begrijpt, wat God in ons leven doet.. het is niet zomaar iets dat wij alleen ontvangen van God; het is iets dat in ons begint te leven, voor het goed van anderen. Geduld, barmhartigheid, vriendelijkheid, liefde... die liefde die God ons laat zien, die Hij aan ons geeft, zodat anderen het ook kunnen ervaren.

Maar nogmaals, dat kan alleen als je in het Lichaam van Christus bent. Je kan het niet op je eentje doen. Je moet Gods geest hebben en je moet groeien in Gods geest, zodat je zo'n geest kan hebben. Daar hebben wij het dus hier over. **Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt.** Dat komt door Christus. Voor Pinksteren, het seizoen daarvoor, het Pascha seizoen, hebben we het daar over gehad, en gedurende Pinksteren, Pascha: de gift van Zijn leven, hoe Hij heeft moeten lijden, wat Hij ons gegeven heeft. En de waarheid, de manier van leven die God ons op veel grootsere wijze geeft door Christus. Ik moet denken aan de preken die wij voor Pinksteren gehad hebben.. we hebben gehad over het hele proces. Het was een lange prekenreeks, waarin we gezien hebben wat er gebeurd is in de laatste 2 weken van het leven van Christus, toen Hij hier op aarde was. Alles dat Hij gaf, aan de Kerk, aan ons, aan de mensheid: giften, zegeningen die de mens daarvoor niet had.

Als je in het Oude Testament leest, lees je veel over de wet, over wat God gedaan heeft met de mensheid gedurende 4.000 jaar. Hoe God werkte met verschillende families, verschillende mensen individueel. Vooral als we op het moment komen, 4.000 jaar nadat Hij de mens op deze aarde gezet had, nadat de mensheid op aarde geplaatst werd. Hoe God die wet vergrootte, door begrip te geven over de betekenis en het doel er achter. Dat heeft te maken met de bedoeling, de geest, het hart, .. dat is zeer krachtig. Wat een ongelofelijke gift heeft de mensheid gekregen. En deze dingen werden duidelijker toen Jezus Christus dit begon uit te leggen, dat Hij niet gekomen was om de wet te

vernietigen, of de profeten, of wat er in de Bijbel geschreven staat. Maar om het te verklaren, te vergroten voor de mensheid en dat is wat Hij gedaan heeft. Hij begon het uit te leggen, vergroten, zodat wij het, met Gods geest, kunnen begrijpen, dieper dan men in de voorafgaande 4.000 jaar deden. Ik heb zeer veel ontzag, als ik aan dat soort zaken denk: mensen waar God mee gewerkt heeft in de eerste 4.000 jaar en ze hadden niet de kennis die Jezus Christus gegeven heeft. Zij begrepen de zaken niet. Zij zijn geoordeeld naar wat God hen *gegeven had*. Zij zijn geoordeeld naar hoe zij konden leven, naar wat God hen gegeven had, hoe men met elkaar moest leven. Zij zijn geoordeeld naar hoe zij reageerden op wat God, op wat God hen vertelde te doen, want het is allemaal een kwestie van geloof. Toen God Abraham vertelde om te vertrekken uit het land van zijn familie, van diegenen die jij kent, en naar het land moest gaan dat 'Ik je zal laten zien'.. er staat dat hij gehoorzaamde. Hij deed het, hij ging. Heel simpel. Hij gaf gehoor aan wat God hem zei te doen. En dat is wat God aan ons toeschrijft, aan hen, in die eerste 4.000 jaar, omdat zij gehoor gaven, door geloof. Geloven dat dit van God komt en geloven wat God zegt, dat het het beste is voor ons, en het dan te doen! Het geloven en het doen. Dat wordt aan ons toegeschreven als rechtvaardigheid. Wij zijn niet rechtvaardig. Geen enkele mens is rechtvaardig. Er was er maar Eén en Hij gaf die gift aan ons, Zijn leven, om ons Pascha te zijn, zodat wij vergeven kunnen worden van onze zonden.

Het is een ongelooflijk proces, van het begin tot het einde, wat God ons laat doorlopen, van al het begrip, al het onderwijs.. en wij zouden ontzag moeten hebben voor wat God 2.000 jaar geleden begon te geven, door Jezus Christus, aan de gehele mensheid.

Na Pinksteren begon Hij dit nog meer te vergroten, want toen was Jezus Christus in de hemel, aan de rechterhand van Zijn Vader, in macht en glorie en alle macht was Hem gegeven en Hij begon het aan de Kerk te geven, aan het Lichaam van Christus, de Kerk van God, op de Pinksterdag. Meer begrip, meer kracht, meer inzicht en giften. Dit is waar het hier over gaat. Die gift, die God over ons uitgegoten heeft. Zo vaak in de Kerk, in de wereld en vooral bij de protestanten, als men zich begint te richten op deze 'gift'.. de gave van de heilige geest, wordt het een kwestie van trots en hooghartigheid.. door wat men denkt dat men heeft.. zij hebben bepaalde gaven die beter zijn dan die van anderen.

En dat is wat er gebeurde met Paulus, in het begin, toen men het 'talent van de tongen' kreeg. Dit is trouwens geen correcte vertaling. Het is een ziekelijke, verdraaide vertaling vanuit het protestantisme: 'het spreken in tongen' Dit 'spreken in tongen' is geïnspireerd door de demonen en komt helemaal niet van God! Wat God toen gaf was de mogelijkheid om andere talen te spreken, zodat de waarheid verspreid kon worden. Gods waarheid, Gods manier van leven. Net zoals wat er op Pinksteren gebeurde: men sprak in 'tongen': een andere taal. Dat is de betekenis van het woord 'tongen': een andere taal spreken. Zij spraken gewoon in een andere taal, en dat was ook een gave, of een zegening dat men kon horen/verstaan, meer dan het te spreken. Want zij spraken maar één taal toen. Later begonnen zij ook andere talen te spreken, geïnspireerd, en men kon hen verstaan. Het was eigenlijk meer een gave van horen, omdat alle mensen die naar Petrus luisterde, die allemaal verschillende talen spraken, uit allerlei gebieden.. alle Joden die kwamen... en er staat dat zij 'hoorden in hun eigen taal'. Met andere woorden: het was een 'perfecte taal' Wat zij hoorden was een duidelijke/perfecte taal, ze hoorden het in hun eigen taal. Ongelooflijk! Mensen uit al die verschillende gebieden. In Handelingen staat een lijst met waar al deze mensen vandaan kwamen. Ze hoorden iets... er zou ongelooflijke verwarring zijn, als Petrus al deze talen tegelijk sprak.. meer dan 20 talen. Niemand zou kunnen ontcijferen wat er aan het gebeuren was.. het zou een enorm lawaai zijn.. maar zij konden het horen in hun eigen taal.

Maar zo vaak.. het is ongelooflijk wat de mens doet. Men denkt dat men een gave heeft.. men heeft het over de gave van genezing. Iemand denkt dat God door hen werkt, meer dan door iemand anders.. dat zij de gave, de zegening... dat een dienaar de gave van heling heeft, meer dan een andere dienaar. En met de menselijke natuur... weet je wat er dan gebeurt? Trots komt om het hoekje kijken. In de tijd van Paulus... er kwam een moment dat het spreken in 'tongen' of een andere taal niet meer gedaan werd. God gaf dat niet in de Kerk, omdat men het misbruikte: het werd een kwestie van trots.. dat sommigen beter waren dan anderen. Ik ben geestelijk beter dan mijn broeder (de meeste van mijn broeders... ik ben veel beter!) Dat is verschrikkelijk en het was

verschrikkelijk in de Kerk van God. Maar dat soort dingen zijn gebeurd in de Kerk van God, omdat wij de menselijke natuur hebben. We moeten constant vechten tegen onszelf. En de vraag is of wij onszelf onderwerpen aan die trots of aan Gods geest, in nederigheid. Dat is een verschil van dag en nacht.

Nogmaals, **Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt. 8 Daarom zegt Hij: Als**

Hij opgevaren is in de hoogte, heeft Hij de gevangenis gevangen genomen, prachtig! en heeft den mensen gaven gegeven. (SV) Simpel! Het gaat niet over hoe veel beter wij zijn, of hoeveel meer wij hebben dan iemand anders.. het gaat over een proces, van wat Jezus Christus ons gegeven heeft: de zegeningen die wij hebben *in* de Kerk, *in* het Lichaam van Christus, om wat Hij gedaan heeft. **Heeft Hij de gevangenis gevangen genomen** dat wat ons gevangen hield heeft Hij gevangen genomen, door het proces van de vergeving der zonden. Je bent in gevangenschap. Wat er gegeven werd tijdens de dagen van Ongezuurde Broden, Egypte.. de mensen waren in slavernij. Ze waren gevangen tot God hen uit die gevangenschap haalden en dit is precies hetzelfde met zonden. Zonden houden ons gevangen, totdat wij zo gezegend zijn dat wij ons *willen* bekeren, berouw hebben, en vergeven worden, zodat we niet langer gevangen zijn in de zonden. God geeft ons daar kracht en sterkte door, en dan hebben we een relatie met God, die wij anders niet konden hebben.

Wat er in deze verzen staat is zeer krachtig. We hebben ze gelezen aan het eind van deel 2 van die preken-serie. Maar nogmaals, het is ongelooflijk hoe mensen sommige van deze dingen verdraaien.. als je over deze gaven leest in de Bijbel. Ik heb dienaren in de Kerk van God preken horen geven over deze gaven, dienaren.. ik moet denken aan één bepaald iemand, die zelfs na de apostase.. (deze dienaar is niet meer bij ons).. hij ging er aan kapot, aan die trots.. Helemaal aan het begin .. na een jaar, gaf hij een preek, of misschien was het een 'split sermon'. Ik herinner me het niet. Toen hadden wij 'split sermons': twee personen gaven allebei een 'split sermon'. De ene sprak 45 minuten, en dan sprak de andere ook 45 minuten. Hij raakte verstrikt in deze gaven en het maakte hem belangrijk... het was een beetje zo: 'welke gave heb jij? Welke speciaal iets heb jij gekregen van God?' En men begon te kijken naar welke speciale dingen men wel niet had. En dan begint men zich op zichzelf te richten, wat zij hebben en misschien hebben zij wel meer dan één gave.. misschien hebben zij er wel meer. Misschien hebben zij er wel meer dan één.. dan hebben ze er meer dan andere broeders. Dat is niet wat God hiermee bedoelt. En dat was na de apostase, nadat we weer op het rechte pad gezet waren.. terug in eenheid met God, wakker gemaakt van wat er met ons gebeurd was. En dit gebeurde helemaal aan het begin daarvan. Wij kunnen er naar kijken en denken: 'hoe kan dat gebeurd zijn? Hoe...?' vooral nieuwe mensen 'hoe kan dat gebeurd zijn in de Kerk van God?' Het gebeurt, omdat je de menselijke natuur hebt. En je bent niet in de God Familie, tot je in de God Familie bent! En je moet je eigen menselijke natuur altijd blijven bestrijden. Het is een constante strijd in je leven. En als je het niet doet... dan ben je gevangen, omdat je zondigt.

Laten we naar **Lucas 11** gaan en zien wat er daar staat. Als er in de Bijbel gesproken wordt over 'gave/geschenk' in vers 7 van Efezen, waar staat.. **naar de mate, waarin Christus haar schenkt.** Gaat het over het normale woord voor gave/gift/geschenk in het Grieks. We gaan naar een ander vers kijken, maar dit is precies wat de betekenis is. Laten we kijken hoe God dit woord gebruikt.. **Lucas 11: 10 Want ieder die vraagt, krijgt; gift, gave, geschenk ieder die vraagt, zal krijgen..** wat? Vragen om wat? Wat is de context? Soms, als we niet oppassen als we dit soort verzen lezen, waarin gesproken wordt over 'vragen'.. denkt men dat je kan vragen wat je wil en dat God het je zal geven. En dus doen mensen dit. Ze vragen voor van alles, alles in het leven, om de loterij te winnen.. dit is niet ongewoon. Misschien hebben sommigen onder u al zo eens gebeden.. want denk dan eens wat wij voor de Kerk zouden kunnen doen! Dat is gewoon de menselijke natuur. We hebben misschien geweldige motieven maar soms is er ... het zou interessant zijn als je zoveel geld hebt, wat we er mee zouden doen, en zou het leven niet beter zijn? En je leest mensen die de loterij hebben gewonnen en .. hun leven werd helemaal niet beter, het helpt onze menselijke natuur namelijk helemaal niet. En de context, keer op keer, heeft te maken met de relatie met God, met de zegeningen die van God komen, door Jezus Christus, voor de Kerk. Het heeft te maken met de geest van God. Daar gaat het hier over. Het heeft te maken met wat God ons belooft heeft te geven. Hij heeft ons niet beloofd om ons *alle fysieke dingen* in dit leven te geven. Wij hebben strijd en

beproevingen. Hij heeft ons niet beloofd om ons een fantastische baan te geven. Hij heeft niet beloofd ons elke 6 maanden een splinternieuwe auto te geven. Hij heeft ons niet beloofd om ons ... wat wij ook willen hebben in ons leven, wat wij graag zouden willen hebben. Dat is niet wat God ons beloofd te geven in dit leven. Maar Hij heeft ons grote geschenken beloofd, grotere zegeningen dan al die dingen samen.

Hij zegt dus: **Ik zeg u, vraag wat je wil en het zal je gegeven worden.** Het gaat duidelijk niet over alles te vragen wat je wil hebben. Het is een kwestie van wat Gods wil is. Je vraagt, volgens Gods wil. Wat is Gods wil? Om jou een miljard dollar te geven volgend jaar? Wel, dat zou wel eens te laat kunnen zijn dan ☺ Dat weten we niet.. **wie zoekt, vindt;** zoek wat? Wat wil God dat jij je meer op richt, meer dan wat dan ook? Jouw fysieke leven? Wat jij allemaal kan bemachtigen (bereiken) in dit fysieke leven? Wij hebben een uniek perspectief in de Kerk van God, wij weten dat we aan het eind zijn. Wij weten dat wij aan het eind staan van een fysiek tijdperk.. dat zal overgaan in een ander tijdperk. Wij weten dat al ons geld in aandelen omzetten, euro's en dollars enzovoorts niet zal helpen, of wat wij denken dat veilig is, goud of zilver. Wij kunnen alles verdelen en op verschillende plaatsen vastzetten. Maar niet ons richten op dat wij dat zullen hebben als wij met pensioen gaan later, want wij weten beter. Maar in het verleden, tijdens Filadelfia en later Laodicea.. het begin van Laodicea, keken mensen nog altijd ver vooruit in de toekomst, wat zij konden plannen voor de toekomst. En je kan daar zeer mee bezig zijn, zodat je verliest waar God wil dat jij je op richt.. de focus die jij zou moeten hebben, door de roeping die jij hebt.

Ik zeg u, vraag wat je wil en het zal je gegeven worden en voor wie klopt, zal worden opengedaan, want een ieder die vraagt, krijgt. (WV) Dat is een grote belofte! Maar je moet er zeker van zijn dat je de context kent, dat je weet waar het over gaat. Dat je het juiste vraagt, want er staat niet dat je alles wat je maar wil in dit leven kan vragen en dat God het je dan zal geven. Dat is niet waar! En dat geldt ook voor ziektes. Sommige mensen geloven of hebben geloofd, dat als iemand, als voorbeeld, kanker heeft.. dat het Gods wil zou zijn dat je daarvan genezen wordt. En misschien is dat helemaal niet Gods wil voor iemand. Ik gebruik dat maar als voorbeeld.. soms maken we er een knoeiboeltje van en beginnen wij ons meer te richten op het fysieke. Wat *als* iemand iets heeft in zijn leven, dat ze daardoor een scherpere blik hebben op iets anders in hun leven? Een geestelijke relatie met God. Wat als sommige dingen die wij moeten meemaken, dragen.. een beter voorbeeld zijn voor de Kerk, omdat wij daar positief op reageren, en dat zij daardoor de geest van God in ons kunnen zien? Door hoe wij reageren op de beproeving die wij meemaken. Het maakt niet uit welke beproeving het ook is, maar soms, als het over ziekte gaat en genezing.. worden mensen evenwichtig. Wat *als* het een groot voorbeeld is voor de Kerk, van uithoudingsvermogen? Ik moet daaraan denken, als ik aan sommige mensen denk. Wat zij meemaken, wat zij in het verleden meegemaakt hebben. Wat een geest... en dat geeft mij bemoediging! Als jij iemand iets ziet doormaken? En dan denk jij dat jij het slecht hebt? Als jij denkt dat jij het moeilijk hebt en je ziet iemand anders iets meemaken, dat ze al lang meemaken.. maakt de dingen een beetje anders.

Als ik reis probeer ik niet teveel te klagen. Soms betrap ik mezelf erop dat ik klaag over iets en ik zie het elke keer sneller (als ik het doe).. want ik groei. En ik denk aan Paulus. Als ik in een vliegtuig zit en ik denk dat iets me niet aanstaat, denk ik aan Paulus. Welke reden heb ik om te klagen? Hij had een heel ander leven, door wat hij meemaakte en ik denk... waar ik dan soms aan moet denken zijn van die oude schepen, die heen en weer schommelde op de Middellandse Zee.. ik kan je verzekeren dat zij geen verwarming of airconditioning hadden, die ik heb. En ik ben er zeker van dat zij geen kussens op de stoelen hadden, die je achteruit kon laten zakken... als je in zo'n oud schip zit, heen en weer schommelt. En ik heb me er nog geen zorgen over gemaakt, en ik hoop dat het nooit gebeurt: een vliegtuig dat neerstort. Weet je, Paulus schommelt heen en weer op de Middellandse Zee gedurende een paar dagen... ongelofelijk wat hij meemaakte. En dus soms kunnen wij naar anderen kijken, wat zij moeten meemaken, wat zij in hun leven hebben en dat kan een bemoediging zijn, dat jouw probleem helemaal niet zo groot is. En dat wat jij doet is een grote fout maken als je denkt 'o, ik och arme. En waarom laat God dit met mij gebeuren? Waarom moet ik lijden? *Waarom doet God dit mij aan?*' En je moet direct een eind aan dat soort gedachten maken, als die ooit in je opkomen! Dat is gevaarlijk! Je mag zo niet denken! Want God doet het je niet aan. Er zijn dingen in het leven die God ons laat meemaken. Dat is het proces waardoor wij groeien,

rijpen, sterker worden en beter. Werkelijk, het maakt ons sterker. Sommige van de beproevingen die wij meemaken, het vuur in ons leven maakt ons sterker! Als jij alles zou hebben wat je hartje begeert, alles van een leien dakje ging.. dan zou je hier niet zijn en je zou de Kerk verlaten. Dat is wat er altijd in de Kerk gebeurd is. Als het te goed gaat in je leven, alles verloopt gladjes... dan is het heel makkelijk om de dingen die je in het oog zou moeten houden, waar je op gericht moet zijn, te verliezen. Door onze menselijke natuur.

Want ieder die vraagt, krijgt; wie zoekt, vindt; en voor wie klopt, zal worden opengedaan (WV) 11 En

wat vader onder u, dien de zoon om brood bidt, zal hem een steen geven, of ook om een vis, zal hem voor een vis een slang geven? (SV) 12 Of als hij om een ei vraagt, hem een schorpioen zal geven? Wat is hier de context? Voedsel. Hij heeft niet runderen gezegd, iets dat de aarde moet ploegen, een schuur of wat dan ook. Hij gebruikt voedsel als voorbeeld. Brood? Vlees? Enzovoorts. Ons voedsel is geestelijk. Het brood des levens, het levende water. Wij moeten aan deze dingen denken. Dat is de context hier, dat wat wij kunnen ontvangen van God en het laat Gods wil zien om hier nog veel meer van te geven, van datgene dat ons leven geeft, elke dag, geestelijk voedsel. Dat is veel belangrijker dan het fysieke. Dat is hier dus de context.

13 Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, 'goede gaven', gaven, voedsel, *goede gaven*, levensonderhoud.. hard werken om je familie te onderhouden, zodat zij kunnen eten. Er staat in de Bijbel, zegt Paulus: 'als men niet zorgt/voorziet voor zijn familie, is hij erger dan een ongelovige' Ons verlangen zou moeten zijn dat wij voedsel op tafel kunnen zetten voor onze kinderen. Dat zou een natuurlijk verlangen moeten zijn, die iedereen zou moeten hebben, zodat de kinderen niet zonder voedsel zitten. En God doet zoveel meer voor ons, als wij vragen zal Hij het geven, als we dat willen, de geest van het leven, de zegeningen in het leven: zal God het jou geven? O, God wil dat, Hij verlangt ernaar om ons meer en meer te geven, maar dat hangt af van onze reactie op wat Hij ons aanbiedt, of wij dankbaar zijn en of wij *gebruik* maken van datgene dat Hij aan ons geeft, het niet zelfzuchtig verspillen. Net zoals genade. Als wij vergeving ontvangen van God en Hij onze zonden vergeeft en wij vergeven niet iemand anders, vergeven niet de meest kleine dingen, die constant gebeuren en wij blijven het tegen hen gebruiken... hoe lang zal God ons dan genade geven? Want weet je, dat gebeurt! Het voorbeeld van deze persoon, de parabels in de Bijbel, de parabels van iemand die naar iemand anders toegaat.. hij vergeeft grote schulden, en als deze persoon naar zijn dienstknecht toe stapt, die hem een heel klein beetje schuldig is.. naar iemand die hem een klein bedrag schuldig is en niet vergeeft.. dat maakt het moeilijker voor die persoon. En soms zijn wij ook zo! Wij vergeven niet. Niet alleen dat, wij maken het moeilijk voor iemand, omdat zij ons niet geven wat wij vinden dat ze moeten geven. Dat is geestelijk en God wil dat wij dat begrijpen.

Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven het gaat over Gods geest en de gaven die Hij aan ons wil geven, die van Hem komen, van de geest. Hij wil Zichzelf aan ons geven **hoeveel te meer zal uw Vader uit de hemel de heilige Geest geven . aan hen, die Hem daarom bidden?** Je moet je aandacht daarop vestigen, als je de Bijbel leest, als je in gebed bent en dingen aan God vraagt. Is het fout om bepaalde zaken over je baan te vragen, Of als je financiële problemen hebt in je leven? Of wat het ook moge zijn? Nee! Dat zijn petitie's, die we voor God leggen: 'maar niet mijn wil geschiedden, maar Uw wil geschiedde!' Zo bidden we tot God. 'als wij hulp en genade, gunst van U kunnen ontvangen, als U ons leidt in wat wij zouden moeten doen en wat wij niet zouden moeten doen'... maar soms denken we dat God alles in ons leven gepland heeft. Nee! Hij gebruikt het leven om ons te kneden en vormen, maar wij maken de keuzes. God laat ons keuzes maken. En dan... net zoals een baan... misschien heb je je baan verloren en er zijn er die hun baan verloren hebben. Maar als je 3 aanbiedingen hebt.. 'ik kan kiezen uit 3 banen.. welke zal ik nemen?' Net alsof God die ene baan wil voor jou en de andere twee... dus zeg je: 'God laat het me zien'... of als je denkt aan verhuizen, of je het wel of niet moet doen... wat het ook moge zijn. Dit soort dingen maken wij mee in het leven. Maar het is allemaal een kwestie van keuzes maken, jij kiest en dan vraag je God of Hij die keuze wil zegenen. 'Help mij Alstublieft, Help me hierbij. Help mij om te groeien en te leren wat ik kan leren door deze keuze' Zo werkt God met ons. Soms worden wij bijna bijgelovig en dat is normaal, zo zijn wij van nature. Wij hebben allemaal dit soort dingen gedaan, het maakt deel uit van onze groei.

Laten we naar **Johannes 3** gaan. Let op wat God hier zegt over Jezus Christus, en dan zullen we van daaruit verder gaan. **Johannes 3: 34 Want Hij, die God gezonden heeft, die spreekt de woorden Gods, want Hij geeft Hem de Geest niet met mate.** Jezus Christus, die door God de wereld ingezonden werd, is de geest niet met mate gegeven. Ik begrijp dat niet volledig. Wij begrijpen dat allemaal op een ander niveau in de Kerk, wat de betekenis is van niet de geest met mate gegeven... en de geest en het leven van Christus, toen Hij op aarde was, als een fysiek mens. Maar Zijn Vader was God Almachtig en die geest was niet beperkt, zoals waar Hij over sprak aan het eind van Zijn leven, toen Hij het had over hoe Hij een leger engelen kon roepen als Hij wou. Maar dat was niet de bedoeling. Hij wist dat dat niet de bedoeling was en dat Hij dat niet hoefde te doen, dat er iets anders was dat Hij moest meemaken. Die geest, die kracht die in Hem was en de vastberadenheid die Hij had. Toen Hij vastte en Satan langskwam.. daar zou elke andere mens direct in falen. Je leest dat verhaal en we snappen niet geheel wat er precies heeft plaatsgevonden. Wij begrijpen de omstandigheden niet, wat er gebeurde en de macht die er was. We lezen het verhaal, of een deel van het verhaal, van wat Jezus Christus doormaakte en denken: 'ik zou dat nooit gedaan hebben, ik zou dat niet gezegd hebben... ik weet niet wat ik gezegd zou hebben, maar ik zou die dingen ook niet gedaan hebben'. Jawel, dat zou je wel gedaan hebben! Wij zijn geen partij voor dat wezen, de manier waarop hij de mens verleid met allerlei dingen.. en als hij meer aanbiedt, kan de mens dat niet weerstaan. Wij kennen niet het hele verhaal, het staat niet allemaal neergeschreven en we zouden het trouwens toch niet allemaal kunnen bevatten. Echt waar niet. De grootsheid van wat er allemaal gebeurd is, de strijd die er gaande was. Dus nogmaals, soms is dat gevaarlijk... het is als een klein verhaaltje voor ons, een gezellig verhaaltje en we realiseren ons niet welke strijd er gaande was.

Op de geest die Hem gegeven was, stond geen mate, was onbeperkt: indrukwekkend! Dat werkt anders bij ons. En dus, als er staat.. **Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt.** Er is een maat, in wat Christus ons geeft (zoals we lezen in **Efezen 4: 7**) Maar voor Jezus Christus was er geen maat, maar wel voor ons. Tegen de tijd dat wij geroepen worden, sommigen van ons op 17-18-19 jarige leeftijd..gedoopt worden, ten vroegste 18-19.. zijn wij al zo vastgeroest in onze gewoonten. Een tiener.. is al zo vastgeroest in zijn of haar gewoonten, al heel vroeg.. zo zijn wij nu eenmaal. Ik was al zo vastgeroest, voor ik 13 jaar was.. mijn koers stond vast en dat was geen goede koers. En tegen de tijd dat ik geroepen werd moest God mij vernederen, zodat ik geroepen kon worden, anders zou ik niet geluisterd hebben. Ik zou gedacht hebben: 'dat is het stomste dat ik ooit al gehoord heb' Ik kende mijn houding en mijn geest en God moest mij dus vernederen, om mij tot dat punt te brengen. Een ieder van ons is vastgeroest. Als God ons roept als wij 25, 35, 45 of 55 zijn... dan zijn we nog veel meer vastgeroest in onze gewoonten en dat is een strijd, het is moeilijk, omdat we moeten afleren wat we een leven lang gedaan hebben.. en alleen God kan ons daarbij helpen, om daaruit te komen en veranderingen aan te brengen. Hij doet het en Hij kan het en Hij doet het, door de kracht van Zijn geest. Het heeft namelijk te maken met onze geest en hoe wij denken.

Nogmaals, als we door dat proces heen gaan, groeien we, we rijpen mettertijd, door die groei. Je kan niet alles opnemen. Net zoals iemand die 1, 2, 3 jaar oud is.. elk jaar kan je meer opnemen. Het is een kwestie van opbouwen, groeien en leren te spreken, dan te leren lezen, schrijven.. dat is een proces dat je doorloopt. Wij doen hetzelfde. Dat is wat er ons hele leven lang met ons gebeurt, in onze geestelijke groei. Het vergt een heel leven, het is een constant proces van opbouwen, er is geen verschil. Het ene is fysiek, maar net zoals wij geestelijk groeien. Zo is het nu eenmaal.

Laten we naar **1 Corinthiërs 10** gaan, ik geef je de tijd om er snel naartoe te gaan. Ik wil daar bepaalde dingen lezen, en er zeker van zijn dat ik niets vergeet, die ik in mijn gedachten heb.. die in deze preek gegeven moeten worden.

Het gaat over Gods geest, die aan ons gegeven wordt. God wil ons meer geven, zoals ik al gezegd heb, zodat wij meer kunnen geven. Daar gaat dit leven om. Geeft ons meer, zodat wij meer kunnen geven. Een manier van leven, in ons, voor het goed van anderen. Op dit moment wordt de Kerk voorbereid om meer aan deze wereld te geven, op korte tijd en God gaat dit *kleine Lichaam* daarvoor gebruiken. Dat is ongelooflijk! Kijk maar eens wat God in het verleden heeft gedaan, hoe

Hij werkt door de mens... de kleine dingen die gebeurd zijn, die zo groots in omvang zijn. Welk verhaal komt er in je op? Esther! Mordechai! Wat een ongelooflijk iets is er gebeurd met die hele natie. Het gehele volk, als resultaat hiervan. De Joden stonden op het punt vernietigd te worden, en anderen die vernietigd werden, gedeeltelijk, omdat zij wilden vernietigen... ongelooflijke dingen heeft God in het verleden gedaan.. kleine dingen, die Hij groots gemaakt heeft. Waarom? Om te laten zien dat God het deed en niet de mens. Anders zou de mens, de mensheid, denken dat ze het zelf gedaan heeft, en dan zien we God er niet in.

Nogmaals, het heeft allemaal te maken met wat wij nu bespreken, waar wij ons in verdiepen, het heeft allemaal te maken met het proces van rijping *in* het Lichaam van Christus, wat het betekent om in het Lichaam van Christus te zijn, om deze gaven, deze zegeningen in het leven te ontvangen, en het groeiproces... dat begint, zoals ik al eerder zei, met berouw. Dat is een geschenk! De kans die jij hebt om berouw te hebben! Wat een ongelooflijk cadeau heeft God gegeven, maar de wereld is dat berouw nog niet gegeven. Wij hebben dat geschenk, dat Christus ons gegeven heeft, dat wij berouw kunnen hebben, ons bekeren, omdat Hij voor ons geleden heeft. Wij kunnen God vragen ons te vergeven van al onze zonden. Daar begint het mee. Dat is het begin, dat wordt weerspiegelt in de dagen van Ongezuurde Broden. Eerst Pascha, dan Ongezuurde Broden.. we beginnen uit de zonden te komen, we hebben berouw en God geeft ons hulp om uit de zonden te komen, om te zien wat de oorzaak is van je zonden: jij bent zelf de oorzaak! Jij maakt de keuzes, ik maak keuzes, wij zijn zelf schuldig. Daarom hebben wij het over, heb ik het over, daarom kijken we in deze preken serie naar de belangrijkheid van naar jezelf te kijken. Alleen jij kan veranderen. Je kan anderen niet veranderen. Je kan het je leven lang proberen, dat doen mensen.. ze proberen hun partner te veranderen, tot zij sterven, ze proberen hun kinderen te veranderen, of hun grootouders, of hun ouders.. of wat dan ook. Mensen proberen dit constant. Ze willen dat anderen veranderen, zodat hun leven blijer is, beter en vreedzamer. Als jij dit zou doen, of dat.. of anderen dat of dit zouden doen, zou mijn leven zoveel beter zijn. Nee, dat is niet waar. Je zou een egoïstisch, verwend nest zijn, als alles om jou heen soepeltjes zou verlopen, maar je zou niet groeien, je zou niet overwinnen, je zou niets leren. Het begint allemaal met berouw: die zegening, die gift die God aan ons geeft, in en door Jezus Christus... en zo gaat het proces, van uit de zonden komen, verder, het proces van Gods geest ontvangen, de giften en zegeningen die daarbij horen.

Laten we eens kijken naar hoe Paulus deze dingen omschrijft, in een verhaal dat we zullen lezen, in het Paschaseizoen. En het ontzagwekkende is om de context te begrijpen van wat Paulus hier beschrijft. Het heeft alles te maken met hoe wij met elkaar omgaan, hoe jij denkt over anderen, vooral in het Lichaam van Christus, maar ook in de wereld. Het gaat over hoe wij elkaar behandelen, hoe wij denken over anderen. Het is ongelooflijk, wat er hier duidelijk gemaakt wordt.

1 Corintiërs 10: 1 Want ik stel er prijs op, broeders, dat gij weet, dat onze vaders allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen, 2 allen zich in Mozes lieten dopen/onderdompelen in de wolk en in de zee, 3 allen hetzelfde geestelijke voedsel aten, 4 en allen dezelfde geestelijke drank dronken, dat wisten zij niet. Ze snapten niet wat hen gegeven was, toen zij in de wildernis waren, alles dat God via/door Mozes aan hen gaf, dat via/door Mozes tot hen kwam. Zij wisten niet wat hen gegeven werd: het voedsel, het brood des levens. Zelfs toen de 10 geboden gegeven werden, snapten ze de belangrijkheid daarvan niet. Ze dachten: 'stop die luide stem, dat donderen...' en later werd duidelijk dat het niet dat alleen was, maar dat ze het gewoon niet wilden doen, ze wilden die wet niet, die hun leven zou regelen. Dat er iets van hen verwacht werd, dat zij volgens bepaalde wetten moesten leven. Het was de wet, het was wat God zei, het was Gods weg die zij haatten. Ze wilden het niet, maar zij konden ervan drinken, maar zij wisten niet wat zij hadden: het woord des levens, logos, de geest van God. Zij hadden de kans om daarvan te krijgen. Wij weten dat ze het niet kregen, omdat ze niet de heilige geest hadden. Maar zij hadden die woorden, die leven zijn.

want zij dronken uit een geestelijke rots, welke met hen medeging, en die rots was de Christus. alle dingen die vervuld zouden worden, die in de toekomst zouden gebeuren, alles had te maken met Jezus Christus, het woord van God, logos, het woord van God dat vleesgemaakt werd. Christus, die later zou komen, vervulde dit alles. Daarom is het zo'n prachtig plaatje, zelfs over de wet, die gegeven werd op Pinksteren. God gaf de 10 geboden op de Pinksterdag. En op de

Pinksterdag in 31 na Christus gaf Hij de heilige geest, om aan Israël te laten zien dat zij zonder die heilige geest niet deze manier van leven konden leven, omdat er iets ontbrak, ze waren incompleet. Je kan de wet niet uit jezelf houden. Je kan het niet door je eigen wilskracht, door jouw eigen geest. Je moet Gods geest hebben, je moet de geest van God in jou hebben. Je moet in het Lichaam van Christus zijn, en in het Lichaam van Christus blijven, verblijven in het Lichaam van Christus.

Laten we verdergaan met **vers 5 En toch heeft God in het merendeel van hen geen welgevallen gehad, want zij werden neergeveld in de woestijn.** Verschillende mensen stierven, door rebellie, verschillende plagen kregen zij over zich heen, dan luisterden ze een tijdje... net zoals Farao reageerde, maar dit duurde nooit lang. En dan ging hij weer terug naar hoe hij was. De Israëlieten deden dit ook. Zij deden precies hetzelfde. Dezelfde menselijke natuur. Allen in andere omstandigheden, en ze hadden een ander leven. En zovelen stierven, duizenden, tienduizenden door die plagen. Ik moet denken aan de plaag, .. met die slang rond de paal gewikkeld. Door hoe zij leefden, de dingen die zij deden.. en wat God deed toen. Het veranderde hen niet. Tot uiteindelijk, zoals we vorige week gelezen hebben, toen Jozua het beloofde land in ging.. toen waren allen die ouder waren, ...diegenen die ouder dan 20 jaar waren, en in 40 jaar in de woestijn geweest waren? Ouder dan 60.. zij stierven allemaal. Zij mochten het beloofde land niet ingaan, behalve Jozua en Calab. De rest van hen stierf. Niemand ging de rivier over, alleen de jongeren. Diegenen die opgegroeid waren, die geboren waren in die tijd, die onder de 20 waren, konden het beloofde land ingaan. Er staat dus dat God geen welgevallen had, niet blij was.

6 Deze gebeurtenissen zijn ons ten voorbeeld geschied, opdat wij geen lust tot het kwade zouden hebben, zoals zij die hadden. 7 En wordt geen afgodendienaars, gelijkewijs als sommigen van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zat neder om te eten, en om te drinken, en zij stonden op om te spelen (SV) We krabben onszelf op ons hoofd en denken: 'Mozes is een tijdje weg en hij komt niet direct terug, er zal iets gebeurd zijn met Mozes. Laat ons een god maken, de god die ons uit Egypte gebracht heeft, die we kunnen aanbidden en waarvoor we kunnen feesten' En dus gaven ze hun goud en ze maakten dit standbeeld van iets en ze noemden dat hun god, die hen uit Egypte gebracht had. En je denkt bij jezelf... 'hoe dom! Hoe gek kan je zijn!' En toch, als wij daar geweest waren, hadden wij precies hetzelfde gedaan! De menselijke natuur onder die omstandigheden.. uit Egypte gekomen, zou precies hetzelfde gedaan hebben! Waarom? Ze hebben allemaal meegedaan, dat weten wij. Dat is de getuigenis van wat wij gedaan zouden hebben. God zegt: 'wees niet zoals zij, pleeg geen afgoderij' Afgoderij is een afgod aanbidden. Weet je wat een afgod aanbidden is? Iets dat je boven God stelt! Je stelt iets boven God en je maakt dat veel belangrijker, dan het naar God luisteren. Elke keer dat je zondigt is dat afgoderij, want je hebt iets boven hoe God zegt dat je moet leven gesteld. Elke keer als je zondigt, is dat afgoderij, geestelijke afgoderij. Want je hebt je met iets anders beziggehouden dan wat God zegt 'rommel daar niet mee.. speel er niet mee, het zal je wegtrekken van Mij' En God wil niet dat wij weggetrokken worden van Hem. Net zoals in een huwelijk. Men wil niet dat de ander iets fout doet, dat de ander iets zou doen waardoor zij ontrouw worden. God wil niet dat wij ontrouw zijn! Hij wil een juiste en rijke betekenisvolle relatie met ons. Daar draait Zijn hele Familie rond, niet?! En dus maken wij van alles mee in ons leven, om dat te leren. God zegt: 'wees niet zo..' Wij lezen het verhaal van de Israëlieten en denken... 'ik zal nooit een afgodendienaar worden' En toch, het moment dat je hier weg gaat en zondigt, iets zegt of iets doet dat fout is, dat is een zonde. Je moet berouw hebben daarvan, je hebt geestelijke afgoderij gepleegd. God zegt dat niet te doen, maar wij doen het toch!

En wordt geen afgodendienaars, gelijkewijs als sommigen van hen, gelijk geschreven staat: Het volk zat neder om te eten, en om te drinken, en zij stonden op om te spelen (SV) Wij zien het niet als iets slechts. Wij denken: 'wel, ik zet het niet op een voetstuk, en doen de dingen die zij deden'. Maar het is net zo slecht. Daarom roept God.. en ik vind het fantastisch hoe het in de Bijbel staat.. daarom zegt God dat als je iemand niet lief hebt, als je weet hoe je iemand moet liefhebben en je het niet doet, je het weigert.. weet je hoe God je dan noemt? *Moordenaar!* Moord, iemand doden. Hij noemt het haat. 'dan *haat* je je broeder' en wij zeggen, 'o nee, ik haat niemand'. Maar als wij weigeren iemand te vergeven, als wij weigeren de dingen te doen die God zegt die wij moeten doen, als wij weigeren genade te geven aan iemand, als wij weigeren de dingen te doen waarvan wij weten dat we ze het moeten doen, tegenover iemand anders, dan zegt God.. dat het precies

hetzelfde is als moord, de geest van moord. Want mettertijd, in de juiste omstandigheden zal dat leiden tot moord. Dus God zegt wat het is. Maar soms denken wij niet dat dit soort dingen slecht zijn, maar dat zijn ze wel voor God! En als wij een grotere eenheid met God krijgen, hoe prachtig, als we de dingen zien zoals God ze gegeven heeft. En des te meer je die dingen ziet, des te meer je het kwade *haat*, des te meer je de kleinste dingen haat die fout zijn en slecht in het leven. En des te meer je deze dingen haat, des te minder je zal struikelen hierin.

8 En laat ons niet hoereren, gelijk sommigen van hen gehoereerd hebben, en er vielen op een dag drie en twintig duizend. Hij zegt: 'doe het niet!' Hij heeft ons juist gezegd hoe wij geestelijk overspel kunnen plegen: door zonden! **9 laat ons Christus niet verzoeken**, sommigen in Gods Kerk begaan het echte fysieke, keer op keer! En voor sommigen had God genade, door vergeving maar anderen.. vele anderen zijn weg. Dienaars hebben dit gedaan in Gods Kerk! Ziek! Jammer! Zelig! **Laat ons Christus niet verzoeken, gelijk ook sommigen van hen verzocht hebben**, wie hebben zij verzocht? God – Jaweh Elohim. Ons wordt gezegd: **laat ons Christus niet verzoeken** misbruiken wat ons door de *gift*/het geschenk van Christus gegeven is, de giften die ons gegeven worden door Christus. **en werden van de slagen vernield.**

10 En murmureert niet, gelijk ook sommigen van hen gemurmureerd hebben, en werden vernield van den verderver. Als ik dit lees... ik heb zoveel gemurmel gehoord in mijn leven. God heeft mij geleerd dit te haten, te verachten. Ik heb zoveel gemurmel gehoord tegen Mr Armstrong, in de jaren dat ik in de Kerk was. Toen ik gedoopt werd in 1969. Het duurde niet lang, het duurde helemaal niet lang en ik begon mensen te horen murmelen. Mensen die dachten dat ze bepaalde dingen konden zeggen over beslissingen die hij nam. Maar God gaf mij een geschenk, het was een geschenk/gift en een zegening, anders zou ik in dezelfde val zijn gelopen. Hij hielp me om te zien dat hij Gods dienaar was en wat God hem ook geeft, en hoe de dingen ook gebeuren: het werkt/gaat door hem, naar ons. Hij moet keuzes en beslissingen maken en wij maken dan de keuze om hem te volgen, zoals hij Christus volgt. En zo is het leven. Maar om te murmelen.. om het niet eens te zijn met iets, te denken dat God op de één of andere manier door of via mij werkt, of waar die persoon ook over murmelt..., meer werkt door mij dan door Mr Armstrong dat is het toppunt van geestelijke waanzin! Dat is het echt! Als ik mensen hoor praten... denk ik 'hoe kan je.. ' en ik heb geleerd door dat proces. Om iets te zeggen over Gods gezalfde, Gods dienaar, Gods apostel in de eindtijd? Men had kritiek op hoe hij met de centjes omging.. o, dat is een goeie, maar waarom? Wij geven onze tienden etc aan God. Maar wij vinden dat wij daar nog iets over te zeggen hebben. Het is allemaal in je geest. Maar sommige mensen vonden dat het *hun geld* was en hoe Mr Armstrong *hun geld* gebruikt. Nee, het was hun geld niet, het *is nooit hun geld geweest!*

Er zijn veel mensen vandaag de dag die soms.. veel van hen haten ons, omdat zij hetzelfde in ons zien, door de geest, omdat de waarheid hier is. Zij verachten ons, omdat zij denken aan dat geld dat *hun geld was, dat zij aan Mr Armstrong gaven* en hoe Mr Armstrong het verkeerd gebruikt heeft. Toen Mr Armstrong het prachtige auditorium bouwde, opgedragen ter eer en glorie van God, waren er mensen die klaagden en murmelen omdat er om extra geld werd gevraagd, zodat dit gebouw ter eer en glorie van God gebouwd kon worden. Dat is een test voor de mens. Ga je klagen en murmelen? Of ga je zeggen: 'dank u, ik wil daaraan bijdragen. Ik *wil* die gelegenheid hebben, omdat Gods apostel gezegd heeft dat het voor de glorie van de grote God is' En wij hadden allemaal keuzes te maken. Is dat niet ongelofelijk? In heel simpele dingen, kleine dingen zoals dat ...

En ik moet ook denken aan wat er daarna kwam, Trompetten tot Pinksteren. Er was allerlei gemurmel in Gods Kerk toen. En dat komt soms naar boven.. Weet je waarom? Omdat God wil dat het naar boven komt, omdat Hij wil dat wij *nooit zullen vergeten* wat wij gedaan hebben in dit tijdperk, hoe gezegend wij zijn, hoe *genadig* God voor ons geweest is. Hoe *barmhartig* God geweest is om ons die preek eerder te geven, die eigenlijk op het Trompettenfeest gegeven zou worden. En als die preek op Trompettenfeest gegeven zou zijn, zou niet iedereen in de Kerk er geweest zijn. Maar God had genade voor ons, zodat we ervan konden leren, over murmelen, klagen en een oordeel vellen, voor de tijd daar rijp voor is. En dat is een belangrijke les die nooit vergeten mag worden. Werkelijk waar. En God zegt dus: 'murmel niet, zoals sommigen gedaan hebben'. Doe de dingen niet die wij als mensen zo vaak doen, door onze menselijke natuur.

En murmureert niet, gelijk ook sommigen van hen gemurmureerd hebben, en werden vernield van den verderver. Want zo is de menselijke natuur, hoe wij oordelen, wat er gedaan wordt, hoe het gedaan worden. Wij hebben daar het recht niet toe! Wij hebben het recht daar niet toe!

11 Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) met andere woorden, als voorbeeld. Van de menselijke natuur, hoe de menselijke natuur in elkaar zit. **en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons**, niet voor hen, dat is al lang geleden, ook niet voor de Israëlieten. Het is voor ons geschreven, voor de Kerk. Dit is geschreven voor de Kerk, van Paulus, door Paulus. **En het is opgetekend voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. 12 Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.** Ik vind dat fantastisch! Ik houd zo van dat vers! Ik moet aan het verleden denken.. aan hoe dat meer betekende voor mij toen ik jonger was, en belangrijke lessen geleerd heb. Dit is zeer motiverend. Als je denkt dat je het goed doet.. denk je dat je **meent te staan**? Daarom zegt God: **ziet toe.** Als wij 1 jaar oud zijn, ben je 1 jaar oud. Als je 2 jaar oud bent, ben je gewoon 2 jaar oud. Als je 3 bent... ben je 3. En er wordt niet verwacht van je dat je zo oud bent als je broer of zus, die 12 en 13 zijn.. of 17 en 18.. 30 of 31. Zo is het nu eenmaal. Wij kunnen denken dat wij staan, maar dat is een zeer gevaarlijke geestelijke toestand! Wij moeten nog veel groeien in ons leven, helemaal tot het allemaal achter de rug is, tot het over is. Het is een gevecht.

13 Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. Wat er met de Israëlieten gebeurd is, gebeurd met ons. De strijd die zij hadden met de menselijke natuur.. hebben wij ook. Alleen op een ander niveau. Het was fysieker bij hen en wij schudden ons hoofd en zeggen: 'hoe konden ze dat doen?'... niet begrijpende dat wij precies hetzelfde geestelijk doen. Wij hebben dezelfde mentaliteit, misschien een beetje meer verfijnd, misschien niet zo *slecht* als wat zij gedaan hebben. **En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt,** Sommige mensen hebben dit fout gelezen en zijn gestruikeld. Net alsof God ons beloofd dat Hij ons niet meer zal beproeven dan wij aankunnen en daarom... In ieder geval.. dit is wat God zegt, dit is wat Paulus zegt. God zegt het door Paulus: **Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij in staat bent boven uw vermogen verzocht wordt,** kijk naar wat er in de rest van het vers staat. Het betekent niet dat je niet door zware beproevingen zal gaan, zelfs een beproeving tot je dood. Het betekent dat niet, en het betekent ook niet dat .. het heeft te maken met jouw keuzes en beslissingen en jouw reactie op wat God doet in jouw leven. Daar komt het op neer. Laten we de rest van de context hier lezen. Dit is net zoals dat over 'gift'. Wij lezen dit alles hier om de gehele context te begrijpen, van wat er gezegd wordt. Je kan niet zomaar een deel lezen, uit de context halen, dan begrijp je het niet.

want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt/het kan verdragen, uithouden 14 Daarom dan, mijn geliefden, ontvlucht de afgoderij! God heeft de weg vrijgemaakt om te ontsnappen: dat is wat Hij ons zegt. Er is niets wat de Israëlieten meemaakten, of wat de mens kan doen, waar God geen weg voor heeft vrijgemaakt heeft om te ontsnappen, om eruit te komen, om uit geestelijk Egypte te komen. Hij heeft dat wel gedaan, door een proces. En wat is het eerste? Tot het punt gebracht worden, dat wij de zonden zien. De overtuiging van je zonden. En dan kunnen wij vergeven worden, door berouw, door het proces van berouw, kunnen wij berouw hebben voor God. Er is een weg uit gevangenschap. Jezus Christus heeft de gevangenis gevangen genomen. Dat is *precies* waar het hier over gaat. Dit is *precies* wat Paulus aan de Kerk schrijft... dat er *niets* is dat de mensheid niet heeft meegemaakt in het leven, waarvan God ons geen weg uit gevangenschap geeft... de verleidingen, de dingen die wij doen, door onze menselijke natuur en hoe die menselijke natuur reageert.

God zegent ons, wij kunnen daaraan ontsnappen. Wij kunnen volhouden, we kunnen uit die dingen komen, om te veranderen, om hulp te ontvangen. Niet alleen zal je vergeven worden, maar je krijgt hulp om te veranderen, zelfs in ons denken, dat onze geest genezen kan worden, zodat wij werkelijk anders kunnen gaan leren denken. En op een bepaald moment zal je niet meer verleid worden in bepaalde zaken. Dan is het geen verleiding meer. Er zijn bepaalde zaken waarin je groeit, die nooit een verleiding meer zullen zijn. En er zijn bepaalde dingen die God toelaat, waartegen je moet vechten tot je dood bent. Er zijn bepaalde zaken.. hoe jij reageert op mensen,

wat jij zegt.. dat is één van de grootste! Hoe wij reageren op als iemand ons iets aandoet, dat wij niet fijn vinden. Het is makkelijk om terug te slaan. Daarom staat er dat Jezus Christus nooit terug sloeg, nooit terug vocht, nooit terug bespote...

Daarom dan, mijn geliefden, ontvlucht de afgoderij! Jij hebt de keuze om te vluchten van geestelijke afgoderij, te vluchten van zonden, te vluchten van trots, en nederigheid te omhelzen. Wij hebben allemaal keuzes te maken. Wij hebben de kracht daartoe, God zal ons die kracht geven. Hij zal ons gunst verlenen. Maar wij moeten eerst de keuze maken, of wij berouw gaan hebben, zodat wij vergeven kunnen worden, zodat wij extra hulp kunnen krijgen, die kracht, die macht, die God ons dan zal geven, als wij blijven bidden voor hulp om anders te denken.

15 Ik spreek immers tot verstandige mensen; beoordeelt dan zelf, wat ik zeg. 16 Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap (in het Engels wordt dit vertaald als avondmaal) Ik haat dat woord, door hoe de protestanten het gebruiken.. dat is ziekelijk, verdraaid.. het is godlasterend voor het Pascha. Zij nemen een avondmaal elke week, op Zondag. Het zou niet uitmaken op welke dag van de week zij het nemen, maar op zondag... dat is een beetje erger. Dit woord moet zijn 'gemeenschap' (zoals juist vertaald in het Nederlands). Pascha vier je één keer per jaar: je neemt de wijn en het brood. Wij begrijpen dat, dat is heel duidelijk voor ons. Maar de wereld heeft de dingen zo smerig gemaakt, Satan heeft dat eigenlijk gedaan. Er staat dus: **de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken** welke beker der dankzegging? Het Pascha! De beker die jij neemt, op Pascha, Paulus heeft het over die tijd van het jaar hier (in de context). Pascha komt er aan, en hoe moet je het Pascha vieren. Dat is belangrijk voor hem, hij wil dat wij het begrijpen, dat God wil dat de Kerk begrijpt. Gemeenschap, gemeenschap met God, met elkaar, met elkaar *in* het Lichaam van Christus. Dat is prachtig!

De beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken, een gemeenschap dat is wat dit woord betekent **met het bloed van Christus?** Wij nemen er aan deel, hoe? Wij doen dat elke dag van ons leven, wij gaan voor God en zeggen: 'Vader, vergeef mij, vergeef mij'. Je doet dat door het bloed van Christus: daardoor kan je een relatie hebben, een gemeenschap met God en in die gemeenschap *blijven!*. Er in blijven, verblijven. Het is hetzelfde Griekse woord: in verblijven, in blijven, in leven, in wonen.. zelfde woord dat zo vaak gebruikt wordt. God wil dat wij er in blijven, constant, verblijven, in die relatie waarbij Hij in ons leeft en wij ook in Hem, *IN* het Lichaam van Christus. Je moet *IN* het Lichaam van Christus zijn, *IN* God wonen, om te groeien, om te overwinnen...

Is niet het brood, dat wij breken, het gaat over Pascha, nogmaals een gemeenschap met het lichaam van Christus? Het gaat over het Lichaam van Christus. Het bloed van Christus, waar leidt dat toe? Tot het Lichaam van Christus. Jij bent.. in de Kerk van God. Daarom is Jezus Christus gestorven. Om een Lichaam te hebben dat wij het Lichaam van Christus kunnen noemen, de Kerk van God. Daar is Hij voor gestorven. Hij is niet alleen gestorven zodat onze zonden vergeven kunnen worden, want als wij alleen vergeven worden van onze zonden en er is niets anders... wat is dan het nut? Het doel is om te veranderen, *in* het Lichaam van Christus. Hij is gestorven, zodat God de Vader in ons kan wonen en Jezus Christus in ons kan wonen en wij in Hem, op geestelijk niveau: om in het Lichaam van Christus te zijn. En nu kunnen wij die gemeenschap hebben, in het Lichaam van Christus, die zeer uniek is: met God de Vader en met Jezus Christus en met iedereen die deel is van dat Lichaam! En laat me je dit vertellen: dit is geestelijk het belangrijkste dat je kan begrijpen. Er is niets grootser dat je kan begrijpen, snappen in dit leven dan die gemeenschap: dat geestelijk is. Het is een geestelijke relatie, in de geest. Hoe wij denken. Hoe wij denken over iedereen.

Daarom wil ik hier even onderbreken en een vers lezen dat zo krachtig is, zo prachtig, zo betekenisvol.. als wij de belangrijkheid van de betekenis meer konden begrijpen. Het zou zoveel dingen, die zo vaak in de Kerk van God gebeuren, kunnen veranderen... die blijven gebeuren in de Kerk van God, waarvan ik weet dat ze de afgelopen week gebeurd zijn in de Kerk van God, waarvan ik weet dat ze vele malen gebeurd zijn, sinds wij het Pascha gevierd hebben, het brood en de wijn genomen hebben... dat er dingen zijn gebeurd, in onze relaties met anderen, in het Lichaam

(van Christus), die niet juist zijn. Als het met een ander lid is, dan is er zonde. Wat een verschrikkelijk iets. Kleine dingen die gebeurd zijn, waarvan ik gehoord heb, *direct* gebeurd na het Pascha... die er gebeurd zijn tussen mensen. Ik denk dan: 'als wij de dingen snel konden leren, het volledige begrip over het Pascha dat wij juist genomen hebben, zodat deze dingen niet zouden gebeuren..' Dat ons dat veel duidelijker zou zijn. Maar wij moeten groeien... en God danken voor de gaven die Hij geeft aan ons, en één van die gaven is berouw. En wij groeien, God wil dat wij groeien.

Ik ga terug naar **1 Johannes 4: 19 Wij hebben Hem lief**, dit gaat over God omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Dat begrijpen wij, maar de wereld niet. De protestanten, vooral in het zuiden van de Verenigde Staten... mensen gebruiken deze zin zo vaak.. 'ik houd van Jezus Christus. Houd jij van Jezus Christus? Heb jij Jezus Christus geaccepteerd als jouw persoonlijke Verlosser? Houd je van Hem?..' ze hebben het over het liefhebben van Jezus Christus enzovoorts en zij denken dat ze God liefhebben, ze denken dat ze van Jezus Christus houden. Je moet niet over de Sabbat beginnen tegen hen, want dat vinden ze niet fijn. Heb het niet over de 7de Dag Sabbat, want dan zal je heel snel ontdekken hoeveel ze van Jezus Christus en God houden. Dat maakt duidelijk dat ze het niet begrijpen, het moet duidelijk zijn voor ons allemaal, dat wij mensen *nooit van Christus gehouden hebben!* dat is moeilijk voor mensen in het Zuiden (de Bible belt) om dit toe te geven. Ze moeten toe leren geven dat zij *nooit* God liefgehad hebben, dat zij *nooit* Jezus Christus liefgehad hebben. O, ze hielden van kerstmis en pasen, de drie-eenheid en diensten op Zondag.. en alle andere dingen die daarbij komen kijken. Ze hielden van hun religie, maar als het op de waarheid aankomt... als het op Pascha, Ongezuurde Broden, de Feestdagen.. aankomt. Daar houden zij niet van! Zij kennen de geest van God niet, dat komt van God. Het onthult de liefde die God heeft voor de mensheid, het plan van redding in 7.100 jaar. Dat iedereen in Zijn Familie kan komen. Vertel mensen maar eens dat ze niet naar de hemel gaan. O, dan worden ze boos op je, omdat zij een aantal geliefden hebben, die vanuit de hemel op hen neer kijken. En daar kunnen zij niets aan doen. Zij snappen het niet. Maar het komt er op neer dat zij *helemaal* God niet liefhebben en al *helemaal* Jezus Christus niet!

Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Hij moet ons roepen. Dat leren wij. Je leert dat God jou eerst geroepen heeft. Er zijn familieleden die Hij niet geroepen heeft: je leert dat snel, want je hebt geprobeerd dit allemaal met hen te delen, aan hen te vertellen en dan heb je ontdekt dat zij helemaal niet houden van waar jij van houdt. Ze worden er boos om, omdat zij het er niet van houden. Er staat: '**Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap**'.. vijandig/vijand '**is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet: (Romeinen 8: 7)** Ongelofelijk. Wow!

20 Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, en dat woord betekent, zoals we al in diverse preken besproken hebben: 'weigert lief te hebben'. **Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat**, wij moeten eerst God liefhebben. Er zijn woorden die binnen de context moeilijk zijn, als je de geest ervan niet kent. Ze zijn moeilijk te vertalen in een andere taal. De Bijbel vooral, de boeken die ik geschreven heb.. men heeft ontdekt dat als je het probeert te vertalen in een andere taal, dat je het niet woord voor woord kan vertalen. Je moet de gedachten, de geestelijke bedoeling van de woorden of zinnen begrijpen. Je moet de geest erachter begrijpen, zodat je de ware betekenis kan neerschrijven. Wat is de gedachte, wat is de geestelijke betekenis van wat er gezegd wordt. Niet woord voor woord vertalen, want dat kan iets heel anders betekenen in een andere taal.

Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar: weigert zijn broeder lief te hebben, faalt in het liefhebben van zijn broeder. Dit is meer de strekking van wat er hier gezegd wordt.. 'Ik heb God lief'.. maar er is iemand waar we niet mee kunnen opschieten.. Er is iemand in het Lichaam waar wij problemen mee hebben.. **Indien iemand zegt, Ik heb God lief, doch zijn broeder haat/weigert hem lief te hebben..** er is iets, misschien niet willen vergeven, wat het ook is.. **dan is hij een leugenaar** Ik houd van Gods woord en hoe Hij de dingen zegt. Hij windt er geen doekjes om. Wij weten waar wij aan toe zijn met God. Wij weten waar we aan toe zijn met Christus. Wij kennen de woorden van God. En het is heel duidelijk! Daarom vind ik de titel die Mr Armstrong gaf aan het magazine dat tientallen jaren is uitgegeven zo prachtig: De Echte Waarheid

(The Plain Truth). Maar sommigen in de Kerk, die aan het hoofd stonden van diverse departementen, sommige van de evangelisten en anderen, wilde de woorden en artikels in 'De Echte Waarheid' veranderen, zodat het aantrekkelijker zou zijn voor de protestanten. 'laten we hun termen die zij gebruiken in hun kerken gebruiken misschien zal de waarheid dan makkelijker te zien zijn voor hen. Laten we een beetje meer op hun niveau schrijven'. Hoe stom is dat?! Als iemand naar de waarheid getrokken wordt is de waarheid duidelijk en zien ze het. Maar als je protestantse termen gaat gebruiken, weet je wat er dan gebeurt? Dan is het wazig om te begrijpen, het is verwarrend en ze zien de waarheid niet duidelijk. Die macht die er in de Kerk rondging... lang geleden in de Kerk, en dat is altijd zo geweest.

Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar: want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, kan (ook) God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben. God zegt: 'hoe kan je in de Kerk van God in hemelsnaam een conflict hebben? Hoe in hemelsnaam kunnen wij ooit een conflict hebben?' En toch is dit wat wij allemaal hebben, wij hebben een gevecht, omdat we vechten tegen onze eigen menselijke natuur. Wat er met anderen gebeurt is, gebeurt ook met ons. Wij hebben dezelfde menselijke natuur. En God stelt de meest simpele vraag, door Johannes: 'hoe kan je zeggen dat je van God houdt, en toch willen wij onze broeder niet liefhebben, die wij wel gezien hebben?' En je hebt God niet gezien, je hebt God nooit gezien!

21 En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben. God zegt: 'als je van Mij houdt, moet je ook van je broeder houden, niet weigeren om lief te hebben. Anders is het een leugen, hypocriet'

1 Johannes 5: 1 Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren/verwekt als wij begrijpen wat dat allemaal betekent. Als wij, bijvoorbeeld, Pascha begrijpen. Wanneer Pascha vieren, en alle waarheden, alles dat Jezus Christus vervulde: dat kan je niet begrijpen tenzij je in het Lichaam van Christus bent. **Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren/verwekt en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, heeft (ook) degene lief, die uit Hem geboren is.** Het gaat hier over, dat als we bepaalde zaken over God geloven, wat Hij doet, in en door Jezus Christus, het leven dat Hij had en wat Hem gegeven was, als Zoon van God en wij begrijpen dat iemand in de Kerk van God verwekt is door God: dan kunnen wij toch niet anders dan die persoon liefhebben? Daarom gaat het hier verder met de woorden: **2 Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen.** Het gaat hier verder over relaties, hoe wij elkaar moeten liefhebben. Dus hoe kunnen wij iemand die verwekt is door God niet liefhebben? En toch falen wij hierin. Er is niemand hier aanwezig die daar niet in gefaald heeft. En als je daar niet van overtuigd bent, dan moet je eens denken aan het vers dat wij eerder gelezen hebben.. **Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle. (1 Corintiërs 10: 12)** omdat er iets is dat wij geestelijk niet zien. Het is een strijd die je moet strijden, een verfijning en sterker worden in je relatie met God.

We gaan terug naar **1 Corintiërs 10: 15 Ik spreek immers tot verstandige mensen; beoordeelt dan zelf, wat ik zeg. 16 Is niet de beker der dankzegging, waarover wij de dankzegging uitspreken,** het gaat over de speciale gemeenschap die wij hebben met het bloed van Christus, wat Hij heeft meegemaakt en wat Hij geofferd heeft voor ons, Zijn bloed over de aarde gevloeid, zodat wij deze speciale relatie kunnen hebben met God de Vader en Jezus Christus. Maar ook, als we het hebben over **Is niet het brood, dat wij breken, een gemeenschap met het lichaam van Christus?** Het lijden dat Hij heeft moeten doorstaan, de fysieke dingen die Hij moest meemaken. Maar nogmaals, het is om ons iets te leren op geestelijk vlak.

17 Omdat het één brood is, wij zijn één brood zijn wij, hoe velen ook, één lichaam; wij zijn het Lichaam van Christus. De Kerk van God is het Lichaam van Christus. Wij zijn met velen, wij zijn het Lichaam. Daarom is Hij gestorven, om ons dat Lichaam te geven. **wij hebben immers allen deel aan het ene brood.** Dat is een prachtig iets! Is het niet iets ongelofelijks, wat wij ontvangen. Net zoals in deze Sabbatdienst? Of op het Loofhuttenfeest, dat is een langere periode.. dag in dag uit, zijn wij niet in de wereld, wij zijn weg van de wereld en wij kunnen meer tijd met elkaar doorbrengen. In veel gevallen kunnen we maar weinig tijd met elkaar doorbrengen op Sabbat. Dit hangt af van

hoelang je moet reizen, waar je moet zijn... maar als je met iemand op dezelfde plaats bent, 8 dagen lang, 9 dagen.. dat is uniek. God geeft ons elke dag die gemeenschap met Hem, door Zijn inspiratie, de preken die Hij voorbereid heeft voor ons, die Hij ons elke dag geeft, Hij voedt ons en wij hebben deze unieke gemeenschap/relatie met Hem, door de preken die wij krijgen. En dan hebben wij die unieke relatie, omdat we uit de wereld zijn.. die vrede die er is in de geest, die uniek tijd die we meemaken, in gebed die we kunnen hebben met God: dat is veel betekenisvoller. En dan hebben wij die unieke gemeenschap/omgang met elkaar. Wij kunnen delen met elkaar, niet alleen fysiek, maar omdat wij inspiratie krijgen, hebben we het over dingen die wij gehoord hebben, geleerd hebben en wij kunnen daarin delen met elkaar, net zoals elkaar leren kennen. Elkaar leren begrijpen, begrijpen dat wij allemaal uniek zijn en allemaal een andere achtergrond hebben. Wij leren om barmhartig voor elkaar te zijn, zoals God barmhartig is voor een ieder van ons. God kent onze achtergrond en geen enkele was zo geweldig. De mens en het leven dat wij leiden is niet geweldig. Het is zonder God. En als God ons roept begint onze geest, onze gedachten te veranderen, ons leven begint te veranderen. En dus, als wij van elkaar kunnen leren, elkaar beter kunnen leren begrijpen.. elkaars zwakheden en fouten .. en wij leren. Wij leren elkaar lief te hebben, door wat God geeft, de mentaliteit die wij hebben om samen te zijn, te delen, elkaar lief te hebben, elkaar te vergeven. Dat is een unieke ervaring die wij meemaken in de Kerk van God, die anderen in de wereld nooit meegemaakt hebben, omdat God erbij betrokken is in de Kerk. Gods geest is hier aanwezig en dat is ontzagwekkend! Je kan dat niet uitleggen, je moet het meemaken en je wordt er sterker in.

En daar gaat het hier over, die unieke relatie/gemeenschap die God wil dat wij hebben in het Lichaam, in de Kerk, hoe wij over elkaar denken. Ik heb het vaak gezegd. Er is niemand van u die ik niet liefheb. Sommigen onder u ken ik niet zo goed, maar het duurt niet lang als ik met je spreek.. ik weet dat je van God bent. Ik weet dat God jou geroepen heeft met een bepaald doel. Om gekneet en gevormd te worden, om veranderd te worden. Geen vooroordelen, niet iemand in een hokje stoppend.. gewoon elkaar accepteren. Met groot verlangen, mag ik zeggen, wij willen elkaar graag zien. Wij houden ervan om, net zoals vandaag, als groep mensen samen te komen, allemaal met een andere achtergrond, allemaal met moeilijkheden. En soms maken mensen van alles mee. En dan het delen wat je kan doen met elkaar, in de Kerk, in deze tijd. Wat een uniek iets, om met elkaar te delen, aan het eind van een tijdperk. Je te realiseren wat we nu meemaken, dat we nu in een tijd leven die de 'verdrukking' genoemd wordt en toch in vrede kunnen samenkomen vandaag. En we zien dat de wereld op z'n kop staat.

Ik moest ergens aan denken, terwijl we hierheen reden. We hadden het namelijk over de dingen die er gebeuren, waarover ik in het nieuws gelezen had.. de dingen die er in de wereld gebeuren en ik moest denken aan de dingen die in het boek geschreven staan over de Donders enzovoorts en hoe, terwijl de storm dichterbij komt, de Donder sterker en sterker wordt. Maar het is net alsof de wereld doof is, .. het komt namelijk langzaam. En wat gebeurt er? Je raakt er aan gewend (kikkers in een pan) En ze snappen niet wat er aan het gebeuren is om hen heen. Maar de Donders zijn aan het donderen, het stormt overal. Het is overal. Weet je, er waren tijden dat er zo hier en daar wat aan de hand was, maar zoals het nu is.. wij zitten middenin de storm en het staat op het punt om te exploderen op deze aarde. En er is niet veel tijd meer. Ik hoop dat we het Loofhuttenfeest nog kunnen vieren, en misschien ook volgend jaar (egoïstisch waarschijnlijk) maar wat een zegening zou het zijn als we dat konden doen! Daarom zeg ik het... is het mogelijk? Theoretisch is het mogelijk. Ik hoop dat het niet op die manier gebeurt en aan de andere kant wel. Ik ben in tweestrijd..

Maar ik geniet hiervan. Ik vind het fantastisch om dit nog allemaal te kunnen hebben, terwijl de wereld de les in nederigheid moet leren. Ze zijn zo ongeveer klaar om alles te verliezen. Wat doe je? Ik haat het om aan dit soort preken te beginnen, ik weet dat ze eraan zitten te komen. Wat doe je, in Duitsland? In Frankrijk? Hoe zit het met de Euro? Je kan er niet onderuit. Sommigen hebben bedreigd om uit de Euro te stappen. *Grootse woorden.. "we stappen uit de unie! Wij doen niet meer mee met de Euro!"*... juuuuuuuist! En hoe ga je dat dan doen? Hoe ga je dan teruggaan naar de franc? Of de mark? Of wat het ook is.. hoe ga je dat flikken? Ze kunnen het niet en dat weten ze! Ik sta stomverbaasd .. om te zien wat wij zien in de wereld. Spanje.. heeft de triple A rating' (veilig om te beleggen) verloren. En dat zal een domino effect hebben. En natuurlijk vindt de Verenigde Staten

het zalig om Europa de schuld te geven, en als we Europa niet de schuld kan geven, dan geven we China wel de schuld. Het zijn de Chinezen! Dat is werkelijk dom! De Chinezen? Omdat zij niet zo'n controle hebben over hun valuta.. maar dan denk ik.. hoeveel hebben wij onze financiën dan onder controle? Het is een idiote wereld waarin wij leven, maar het zal allemaal op z'n plaats vallen, en zeer spoedig, overal. Het is ontzagwekkend, werkelijk waar.

En, door de tijd waarin wij leven, zullen wij daar ook ons aandeel in hebben. Hoe ongelooflijk. Je kan dat niet met anderen delen. *Je zou willen dat je dat met je familie kon delen*, je wou dat je het hen kon zeggen, maar je weet dat je dat niet kan, totdat zij het bewijs zien in de dingen om hen heen, die hen doodsbang zullen maken en hen vernederen. En dat scherpt het gehoor. En men zal horen, ze zullen luisteren, ze zullen willen luisteren. Ze zullen willen weten wat er aan de hand is: 'waarom gebeurt dit?' En wat jij hebt is de echte waarheid, de simpele, echte waarheid. En die is heel krachtig. 10 naties zullen gedwongen worden samen te gaan en ze zullen er spijt van hebben. Dat is wat er staat. Ze zullen gedwongen worden, ze zullen het gevoel hebben gedwongen te worden om samen iets te doen, in te grijpen. Ze zullen het doen en er spijt van hebben. IJzer en klei.. niet goed gemengd. Wij leven in een ongelooflijke tijd, gewoon al door te kijken naar wat er om ons heen gebeurt. En wij hebben een unieke gemeenschap hieraan, in de Kerk, door de waarheid, doordat je geroepen bent, door wat God in deze tijd doet.. wij kunnen in deze dingen delen. Er is nooit eerder een tijd geweest zoals deze. Dit is een unieke tijd, net zoals Filadelfia uniek was in hun tijd. Het is een geweldige tijd.. Mr Armstrong... denk aan de tijd waarin hij leefde, wat hij allemaal zag ontwikkelen. Hij heeft het in de autobiografie over de dingen die hij gezien heeft, het verschil in technologie.. communicatie, allemaal leidend tot deze tijd. De zaken weer op orde stellen, herstellen aan de Kerk, de waarheid aan de Kerk... en de technologie die veranderde, zodat dat mogelijk werd. Mr Armstrong zag deze dingen, die zijn taak mogelijk maakte.. om te doen wat hij kon doen. Hij wist dat! Hij leefde er middenin. Communicatie, reizen.. Ik moet denken als hij opgewekt zal worden en ziet wat er voor mij allemaal mogelijk was. Hij zal zich moeten beheersen om .. omdat hij ijverig was, een ijver die ik niet op diezelfde manier heb. Ik heb een ijver, maar man, deze kerel was zeer gemotiveerd! En God pookte die geest binnenin hem op. Hij was een bijzondere man, speciaal gekozen voor de taak die hij moest doen in zijn tijd. En ik moet denken aan wat hij allemaal gedaan heeft, de dingen waar hij over geschreven heeft, en als hij zou zien dat je een boek op een computer kan schrijven, je eigen formaat bepalen, dat je het allemaal zelf kan doen.. en dan kan je het uitgeven, dat is zo makkelijk. Hij had hele *departementen* nodig, die hielpen met deze dingen, want de technologie was er nog niet. En vandaag kan je het allemaal zelf in elkaar flansen. Ik bedoel niet flansen, maar je kan het allemaal met je computer doen. Hoe ongelooflijk, de veranderingen in de tijd waarin wij leven.

Wij kunnen dus allemaal delen, alles dat we nu hebben kunnen we in delen, wij hebben een unieke gemeenschap die ons samenbindt. Dat kan je niet aan anderen uitleggen, je kan het niet aan anderen geven. Ik hoop dat we dat waarderen. Ik hoop dat je groeit in deze gemeenschap, het meer waardeert, die gemeenschap die je met elkaar hebt.. jouw familie in de Kerk, diegenen die dichtbij wonen, in de Kerk, maar ook met diegenen die verder weg wonen. Het is belangrijk dat we dicht bij elkaar staan, hoe we het ook doen, dat wat toegestaan is. Sommige dingen zijn niet toegelaten, zoals Facebook... maar dat is een ander verhaal!

17 Omdat het één brood is zijn wij, hoe velen ook, één lichaam; wij hebben immers allen deel aan het ene brood. Het brood des levens, het komt van God, door Jezus Christus, naar/aan ons. Wij kunnen ervan eten, wij hebben het ook in de gemeenschap die uniek is.

18 Ziet, hoe het gaat bij het Israël naar het vlees: Hij gaat het hier hebben over offers, de dingen die zij deden, waar zij aan deelnamen, dat uniek waren voor Israël. Dan heeft hij het over dat wat de heidenen deden, en hun gemeenschap met de demonen. Hij legt uit dat.. Israël had een unieke gemeenschap, het altaar .. en dan legt hij dingen uit op geestelijk vlak, voor de Kerk. Hij legt fysieke dingen uit, die belangrijk waren voor hen.

1 Corinthiërs 10: 24 Hij had het met hen over zeer fysieke dingen, over de wereld waarin zij leefden. Hij onderwees hen over de meest simpele dingen over de Israëlieten enzovoorts, wat er met hen was gebeurd en met de Heidenen. Hij gaat specifieke zaken bespreken, die te maken

hebben met de Kerk in Corinthen, en dan volgen deze conclusies. **24 Niemand zoeke het zijne**, het heeft te maken met eigenbelang **niemand kijkt naar zijn eigen belang** vooral als het gaat over relaties, want dat is de context van waar het hier over gaat: gemeenschap. Dat is waar hij het over heeft, de gemeenschap in het Lichaam van Christus, gemeenschap dat we met elkaar kunnen hebben. Hij zegt wees voorzichtig, wees niet egoïstisch en kijk niet alleen naar jezelf. Dat is wat de betekenis is hier.. het heeft te maken met belangen, niet zelfzuchtig zijn, maar denken aan anderen, zorgen voor anderen. **maar wat des anderen is**. Met andere woorden, als we aan anderen denken: op een gevende manier.

Ik moet denken aan het voorbeeld dat ik gegeven heb, vlak voor het Loofhuttenfeest vorig jaar, over mensen en soms zijn we allemaal anders, maar als er iemand alleen staat... laat niemand alleen staan in het Lichaam. Probeer met elkaar om te gaan, probeer mensen erbij te betrekken, praat met hen, wees er voor hen. Denk niet alleen aan je eigen omgang met anderen, met andere woorden. Kijk, dat is waar wij het over hebben. Wij hebben het over het denken aan anderen, betrek anderen er ook bij en stap op elkaar af. Wees niet egoïstisch, door bij iemand te blijven hangen die je vriendje is. Soms was dat zo op het Loofhuttenfeest in het verleden, in Filadelfia. Wij waren zo, wij mensen. Het was net een vakantie, gewoon met onze eigen familie, een vakantie voor de familie. Ze gingen allemaal hun eigen ding doen, Disneyland. Het is helemaal niet verkeerd om naar Disneyland te gaan, maar als dat is om egoïstische reden.. hoe zit het met anderen in de Kerk? Waarom neem je niet een paar anderen mee, waarom organiseer je niet iets met een aantal andere mensen? Daar gaat het over, niet altijd alleen diegenen die het dichtst bij je staan, waar je het best mee kan opschieten. Verbreed je horizon! Denk aan het Lichaam. Daar gaat het hier over. Het gaat niet over jouw belangen, want als je alleen omgaat met alleen diegenen waar jij in geïnteresseerd bent.. en alleen maar geïnteresseerd bent om hen beter te leren kennen.. hoe zit het met de anderen in het Lichaam? Hebben wij niet allemaal andere interesses, zouden wij daar niet in moeten groeien? Dat is wat hij hen verteld! Verbreed je horizon, denk grootser, denk aan het gehele Lichaam! En daar gaat het hier over, hoe wij denken, wat wij doen en hoe wij het doen.

maar wat des anderen is. Het gaat over relaties hier. Zo vaak draait het om wat wij uit de relatie willen halen, en niet bereid zijn om te *geven* in een relatie, gemeenschap. Daar gaat het hier over: gemeenschap (omgang met anderen)

32 Geef geen aanstoot, met andere woorden, doe niets dat aanstoot kan geven, wees voorzichtig wat je zegt, hoe je het zegt. Soms komen de dingen zomaar uit iemands mond. Niet denkende aan hoe gevoelig iets is voor iemand, door hun achtergrond, familiesituaties.. of iets waar jij weet van hebt. Soms denken mensen daar niet over na, ze laten het zomaar uit hun mond komen. Nee, wij willen voorzichtig zijn, omdat ze gevoelig zijn voor bepaalde dingen. Wij willen niet iets doen dat misschien beledigend overkomt bij iemand, iets dat iemand kan kwetsen door wat wij zeggen, wat dat ook moge zijn. Wees dus niet beledigend. Dit gaat zelfs verder dan wat hij hier zegt. **noch aan Joden noch aan Grieken noch aan Gods kerk**. zo mogen wij niet zijn, tegen niemand in onze omgeving. Wij zouden voorzichtig moeten zijn met wat wij zeggen, dat wij niet iemand kwetsen. Op het werk of wat dan ook. Dat je niet iets doet of iets zegt dat iemands gevoelens kwetst, hen beledigd, omdat jij iets over hen weet... Het maakt helemaal niet uit. Het is gewoon een kwestie van oppassen, kijken wat hun behoeften zijn, niet alleen voor jezelf zorgen, maar voor anderen. Hoe kan je hen helpen? Hoe kan je hen iets geven? Hoe? Wat kan je zeggen? Wat kan je niet zeggen, opdat het hen niet zou kwetsen? En vooral: **noch aan Gods Kerk: 33 ook ik tracht allen zoveel mogelijk ter wille te zijn, (: 32, 33 WV)** dit betekent: om te behagen. Wij zouden moeten trachten anderen te behagen, de mensen om ons heen, de mensen waarmee je in contact komt, in een winkel enzovoorts. **Ook ik tracht alleen zoveel mogelijk ter wille te zijn, en zoek niet mijn eigen voordeel**, niet op zoek naar mijn eigen voordeel, mijn eigen belang. Paulus zegt hier dat wij dit moeten doen. maar dat van anderen, **opdat allen gered worden**. Zelfs met de waarheid, met deze manier van leven, die hij had, dat is wat hij onderwijst...begrijpen hoe hij werkte, dat hij naar de heidenen ging en met hen moest werken, en wat zijn taak was, het evangelie ging uit, hij sprak over Christus en de Kerk van God enzovoorts, en dit was uniek in dat tijdperk. Kijk, tegen de tijd dat Mr Armstrong kwam was lag de focus *heel anders* dan ten tijde van Petrus, de apostelen, Paulus enzovoorts. Want de naam was overal bekend, maar het was vervormd, pervers en het moest opgeruimd worden en de mensen moesten naar de waarheid geleid worden.

1 Corinthiërs 12: 1 En van de geestelijke en het woord **gaven**, dit woord staat niet in de originele Griekse tekst, maar het hoort in de context. Het gaat hier over het geestelijke dat van God komt, dat Hij inderdaad geeft, en ja, het is een gave/gift. **broeders, wil ik niet, dat gij onwetende zijt. (SV)**

4 En er is verscheidenheid der gaven, dit is niet het woord 'gift/gaven', zoals we al besproken hebben, maar een specifiek woord dat te maken heeft met 'genade, aan ons gegeven'. Dat is uniek. Er zijn bepaalde dingen die hier gebruikt worden, zoals ik al eerder gezegd heb, die gaven/giften zijn van Gods geest. Wat wij hebben, dat gegeven is door Jezus Christus enzovoorts. Dit hier is een beetje anders, en het wordt op een paar plaatsen gebruikt. Het is een woord dat te maken heeft met 'genade dat ons gegeven heeft, onverdiende gunst, zoals vergeving onverdiend is, het geduld dat wij niet verdienen' .. 'Gods liefde die wij niet verdienen' Nogmaals **En er is verscheidenheid der gaven (SV)** dingen die je van God ontvangt, krijgt, die je ook aan anderen kan geven, omdat de gaven, de giften, dat wat God ons geeft bedoelt is om ook aan anderen gegeven te worden. Niet alleen egoïstisch ontvangen. Maar het is dezelfde geest. Dat is wat hij hier zegt. Er zijn verschillen hier, er zijn verschillende behoeften, verschillende gelegenheden.. zelfs hoe Gods geest gebruikt wordt. Er is een tijd, zoals in Prediker, dat genade gegeven wordt, en er is een tijd dat er geen genade gegeven wordt. Wij vragen God om hulp om de dingen op een verstandige manier te doen. Er is een tijd om geduldig te zijn, maar nooit een tijd om ongeduldig te zijn ☺ Maar dat kan wel, als iets snel gedaan moet worden. Er zijn tijden om bepaalde dingen te doen die God geeft, en Hij geeft hulp, met Zijn geest om problemen aan te pakken, moeilijkheden.. als je hulp nodig hebt. Als je hulp van Gods geest nodig hebt om het te doen. Vergeven: daar heb je Gods hulp voor nodig, om vergeven te worden. Om iets uit je gedachten te bannen, omdat jij het recht niet hebt om iets tegen iemand anders te hebben, in plaats daarvan hoop en bid je, vooral voor iemand in de Kerk, hoop je dat zij tot berouw komen, je bidt voor hen, omdat je ziet dat er iets is dat hen kwetst, schade berokkent. Als er iets direct tegen jou gezegd is.. geef hen tijd.

Wij moeten geduldig zijn met elkaar, wij moeten elkaar tijd geven. Het is niet onze taak om alles te corrigeren wat wij zien, dat wij denken dat gecorrigeerd moet worden. Zelfs niet in de Kerk van God. Geef mensen tijd om te groeien. Wij behoren allemaal God toe. Wij behoren allemaal Jezus Christus toe. Wij zijn Zijn dienstknechten: een ieder van ons. En God geeft ons tijd om te groeien, om te veranderen. Misschien weet jij wel iets over jouw broeder.. je hoeft niet naar hem of haar toe te stappen en elk klein foutje in hun leven te corrigeren. Het is niet onze taak om aan iedereen te trekken. Als we onszelf eens duidelijk zouden kunnen zien, dat wij onszelf moeten veranderen. God wil dat wij ons daar op richten: op onszelf.

5 Er zijn verschillende vormen van dienstverlening, maar de Heer is een en dezelfde. (WV) er zijn verschillende manieren waarop dingen beheerd worden, gedaan worden. Ik moet denken aan de tijd van Mr Armstrong, de tijd van de apostelen.. hoe de dingen op een andere manier gedaan werden. **6 En er is verscheidenheid der werkingen**, door de verschillende tijden, of verschillende dingen die God in de Kerk doet. Ik moet denken aan hoe we nu de dingen anders doen in de Kerk, door alle elders die God heeft toegevoegd en waarom. Dat wij getraind worden, voorbereid worden, omdat er een noodzaak is.. omdat er een noodzaak is, omdat het anders is dan ooit tevoren en God bereid ons voor op die dingen. **Verscheidenheid der werkingen**, daarom moeten wij veranderen, als God ons laat zien dat wij de dingen anders moeten doen. Wij moeten veranderen om dat te kunnen doen, om dat te kunnen bereiken. Wij kunnen niet precies hetzelfde doen als in het verleden. Er is dus een **verscheidenheid der werkingen** in hoe God de dingen doet, in verschillende tijden, omdat er een noodzaak voor is.. en die is uniek. **En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. (SV)** Wij kijken naar God, om ons te leiden, begeleiden en te dirigeren, ons te inspireren.. een ieder van ons, in onze relaties met anderen. Of het nu is met het bestuur van de Kerk, de dienaren van de Kerk, of dingen die doen in onze relaties met anderen. Punt uit!

7 Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen. Wij kunnen er allemaal ons voordeel uit halen. Daarom geeft God Zijn geest op verschillende manieren aan ons. Om het Lichaam, om de gemeenschap, om hoe wij samenwerken enzovoorts. **8 Want aan de een wordt door de Geest gegeven met wijsheid te spreken**, Ik heb het hier soms over, een

goede manier om soms te weten, in de wereld, of je wel of niet tegen iemand moet spreken.. als iemand een vraag stelt. Soms stellen ze een vraag omdat zij weten dat je een beetje anders bent, of iets over de Sabbat waar zij van gehoord hebben. En zij stellen je een vraag er over. En de menselijke natuur wil dan alles over hen uitgooien. Alles wat wij weten. Maar wij moeten alleen de vraag beantwoorden. En als dat leidt tot een andere vraag, dat is goed. Je kan, door ervaring, weten of iemand... of er iets aan het draaien is in hun hoofd, of ze getrokken worden of niet. En als ze niet getrokken worden heeft het geen enkele zin om door te drammen, om meer te zeggen. En dat leren we mettertijd, in het Lichaam. Ik heb met diverse mensen gesproken en mensen leren dit meer en meer... nieuwe mensen. En dat is goed, want dat komt later van pas. En misschien is het wel jouw bescherming. Niet alle mensen die vragen stellen hebben het juiste motief! Of willen werkelijk de waarheid weten. Maar ze willen iets ontdekken dat ze tegen je kunnen gebruiken. Dus God zegt dat je **wijs moet zijn als een slang en argeloos als de duiven'** (Matteus 10: 16) En wij leren door ervaring wat dit betekent want weet je.. wij gaan een andere tijd in, dingen die er zullen gebeuren in de wereld om ons heen en wij moeten voorzichtig zijn, hoe wij denken, wat wij zeggen, wat wij doen.

en aan de ander met kennis te spreken krachtens dezelfde Geest; het punt hier is, kijk naar God, in alles wat je doet. Als er een nieuw iemand is, in het Lichaam, in de gemeenschap, als zij de Kerk in komen, hoop ik dat wij leren te bidden; dat God jou zegent, in die gemeenschap, jou inspireert in de dingen waarover je spreekt, de dingen die je tegen anderen zegt. Dat je je mond onder controle hebt, zodat je niemand beledigt of iets zegt dat iemand kwetst of beledigt.. dat wij dingen doen die inspirerend zijn voor elkaar, dat wij meer van elkaar kunnen genieten, in die gemeenschap, en elkaar zien als Familie. En vraag God om jou te zegenen in de dingen die jij zegt. Er zijn zaken waar ik over bid als mij vragen gesteld worden. Op weg hier naartoe heb ik God om hulp gevraagd, omdat ik datgene wil zeggen dat God wil geven, niet datgene wat ik wil zeggen. Ik wil niet datgene zeggen dat ik normalerwijze zou zeggen, door mijn menselijke natuur. Ik wil naar God kijken en God om hulp vragen, voor inspiratie, zodat ik de juiste woorden zeg, om de juiste dingen te zeggen. En zo zouden wij allemaal moeten zijn, tegenover elkaar, in alles wat wij doen. Dat is waar het hier over gaat, en dat heeft te maken met de gave van Gods geest, omdat wij ernaar vragen, omdat wij het willen, om de juiste redenen, vooral in de gemeenschap in het Lichaam. Om te geven aan dat Lichaam, en niet ons op onszelf richten, onze eigen belangen, maar voor het goed van anderen, omdat we denken aan anderen, aan hun behoeften. En jij weet niet wat de anders behoeften zijn, God wel. Dat is ontzagwekkend! Jij weet niet wat die ander nodig heeft, maar God wel en Hij geeft hulp.

10 de kracht om wonderen te doen, mensen lezen dit en denken: 'o, de mensen in de Kerk zullen wonderen doen, of genezing...' net zoals dat ene woord.. o, dat heb ik overgeslagen..**9 aan de een geloof door dezelfde Geest Geest en aan de ander gaven van genezingen door die ene Geest;** nee, het is de gift VOOR genezing. Begrijp wat er hier staat, over wat er gegeven is. Als je begrijpt waar genezing over gaat, het gaat over *de geest, dat komt op de 1ste plaats!* Het gaat niet over fysieke dingen. Als God iemand geneest.. is dat omdat God dat schenkt. Ik heb allerlei dingen gezien in Gods Kerk. Ik heb onmiddellijke genezing gezien van ontzagwekkende dingen. Ik heb dingen gezien die in een paar dagen tijd gebeurden. En weet je wat? In elk van die situaties hebben mensen dingen geleerd. Ik heb dingen gezien waarbij God niet ingegrepen heeft, omdat dat het beste was. En wij moeten met die dingen omgaan in ons leven, maar het is God die het allemaal doet. Niet de mens! In de Kerk doen wij wat wij moeten doen en of God iets geeft, schenkt.. dat is iets heel anders. Maar zo vaak.. zoals hier staat... **de andere gaven van genezing, door die ene Geest** als jij gezegend bent om iemand te helpen, door wat jij zegt, dat hen helpt in hun leven.. soms weet je het zelfs niet eens. Er zijn dingen.. ik wil het er eigenlijk niet over hebben, ik heb er geen tijd voor, maar ik heb dingen gezien in de Kerk van God, ... dingen waarvan mensen niet eens weten wat zij gedaan of gezegd hebben, die bemoedigend waren voor iemand anders.. omdat iemand naar mij toegekomen is en het mij gezegd heeft.. 'weet je, die en die heeft me dit verteld, wat er met hen gebeurd is en dat heeft mij enorm geholpen met mijn eigen probleem. Het heeft mij geholpen om iets te zien, dat ik nooit eerder gezien had in/bij mijzelf...' of in een bepaalde situatie, relatie.. het is Gods geest die werkt in de Kerk, zodat wij er allemaal baat bij hebben. Hij geeft ons hulp. Soms weten we het zelfs niet eens, dat iets iemand anders geholpen heeft. Je kan het alleen weten als iemand anders het zegt.. veel dingen worden niet gezegd.. en mensen leren ervan, want

God doet dat.. **door die ene Geest** Wij moeten niet naar onszelf kijken, dat wij iets belangrijker zouden hebben dan iemand anders. Wij moeten onszelf onderwerpen aan God, en des te meer God in ons leven kan doen, omdat wij onszelf onderwerpen aan Hem, des te meer God zal doen in het Lichaam, dat is prachtig, die gemeenschap is krachtig.

10 de kracht om wonderen te doen, dingen die God gedaan heeft in iemands leven, ingegrepen heeft met als doel iemand anders te bemoedigen. Dingen die er gebeurd zijn met mensen, verhalen die er verteld worden in de Kerk van God. Ik moet aan diverse mensen denken. Ik moet denken aan waar wij woonden, en er een tornado langskwam.. voor wij daar in die buurt woonden... in de buurt van Cincinnati. De tornado kwam langs het vliegveld van Cincinnati. Nam de motor van een vliegtuig mee. Een enorme vliegtuigmotor belandde in iemands achtertuin. Zo groot als ik ben, rukte het van een vliegtuig af.. en de dingen vlogen overal in het rond. De tornado kwam over het vliegveld. Een kerel in de Kerk, zijn vader was een diaken, zijn moeder ook denk ik, in de Kerk. dienaren in de Kerk, jarenlang. De storm kwam zo snel.. hij wist dat het een enorme storm was maar hij stapte net uit zijn auto, toen hij thuiskwam van zijn werk. Hij had geen tijd meer om naar huis te rennen en hij stond aan één kant van het huis, waar tegen de wind ramde, hij knielde neer op zijn handen en knieën.. en de modder en alles wat uit de tuin meegezogen werd werden tegen hem aangeslingerd. Je kon de afdruk van hem aan de zijkant van het huis zien. De tornado kwam tot aan hun huis, ik bedoel de achtertuin, vernietigde het huis achter hun huis, het werd helemaal verpletterd... de tornado draaide rond een groepje bomen, aan de andere kant van hun huis... draaide in een vierkant.. ging rond hen heen, ging naar de andere kant van de straat en vernietigde het andere huis. Het is een grappig verhaal, er zat een man op het toilet, de tornado gooide hem het huis uit, met de toiletpot, in de achtertuin. Hij heeft het overleefde, maar hij zat op het toilet, de tornado nam hem en de toiletpot op en gooide het neer in de achtertuin. Vernederende situatie. In ieder geval... ontzagwekkende dingen zijn er gebeurd, *wonderen*, waarbij God ingegrepen heeft! En dat verhaal... ik zal het nooit vergeten. Ik kan je verhaal na verhaal vertellen. Wonderen die God verricht heeft in mensen hun leven. Hij heeft het helemaal niet over iemand de gave van het verrichten van wonderen te geven. Dat zij wonderen zouden kunnen verrichten! Maar zo denkt de menselijke natuur dat het is. Ik heb mensen gezien in de Kerk.. dienaren die dat soort preken gaven. Dat dit een gave zou zijn, die je zou moeten willen hebben in je leven. Wees voorzichtig.. sommige dingen die met jou gebeuren zijn als voorbeeld, ter bemoediging voor anderen, maar het zijn geen leuke dingen om mee te maken.

Ik kan je ook verhalen vertellen over auto ongelukken.. dingen die er zijn gebeurd, die ontzagwekkend zijn, omdat God ingegrepen heeft. Ik moet aan diezelfde familie denken. *Diezelfde* familie, zij hadden een auto ongeluk. De man en de vrouw (de diaken en de vrouwelijke diaken). Zij hadden een auto ongeluk en zij was er zeer slecht aan toe. Ze had allemaal verwondingen over haar hele lichaam, haar gezicht.. alles... Ze was er slecht aan toe. Het verkeer begon te stoppen en een kerel stapte uit zijn auto en begon haar te helpen, alsof hij precies wist wat hij moest doen, alsof hij een verpleger was ofzo. Hij begon haar te helpen en tegen de tijd dat de ambulance aankwam was deze kerel verdwenen. De ambulancier keek naar haar en zei: 'wie heeft dit gedaan?'. zij zagen bepaalde dingen. Zij zeiden: 'het werk dat gedaan was, was net alsof er een plastisch chirurg haar geholpen had'. Het was zo perfect gedaan,.. en de persoon was verdwenen. Ik twijfel niet aan wie dat was, wat daar langskwam en haar geholpen heeft in haar tijd van nood. Het was inspirerend voor de Kerk om het verhaal te horen wat er gebeurd was. Het wonder dat er gebeurd was, door hen, om de Kerk te helpen, om de Kerk bemoediging te geven. En normaal, ik moet constant aan dit soort dingen denken. Dingen die er gebeurd zijn met mensen: wow! Vooral mensen in auto's, dingen die er gebeurd zijn, waarbij God ingegrepen heeft. Dingen die onmogelijk zijn, die niet gebeurd kunnen zijn, maar toch gebeurd zijn en mensen het overleefd hebben en geen krasje eraan over gehouden hebben. Het enige antwoord is dat God ingegrepen heeft. En deze verhalen hebben de ronde gedaan in de Kerk van God, al die jaren dat ik in de Kerk ben, ik ken ze en ik weet dat ze gebeurd zijn. Ongelofelijke dingen.. dingen die ik met mijn eigen ogen gezien heb, zoals die afdruk van die man, in de zijkant van zijn huis, waar zij woonden toen. Ongelofelijk.. door een tornado die langskwam.

Daar gaat dit dus over, ten bate van de Kerk. er zijn zoveel giften die God gegeven heeft, op verschillende manieren, door de macht van Zijn geest, nog altijd diezelfde geest waar het hier over

gaat. Dat is wat er hier besproken wordt, voor het goed, ten bate van de Kerk. Om bemoediging te geven, als waarschuwing en genezing.. aan het Lichaam, aan de Kerk, keer op keer. Het gaat niet over iets dat wij egoïstischweg ontvangen, om te gebruiken als één of andere *speciale gave* die ik heb en niet de anderen in de Kerk.. dat is namelijk gebeurd in het verleden. En mensen zijn daar door gekwetst, want het is een kwestie van trots. Als er iets gebeurd in jouw leven, dat ten bate is voor anderen... dan is het een kwestie van er nederig van worden, niet vervuld van trots!

Nogmaals, het gaat over onze relatie met God en waar wij geestelijk staan in ons leven. Nogmaals.. **de kracht om wonderen te doen, de gave van de profetie**, geïnspireerd spreken. Je kent dat wel, soms heb je een gesprek.. je weet ook dat het niet altijd zo gebeurd. Er zijn momenten dat je zo geïnspireerd bent door wat je bespreekt, dingen die in de wereld gebeuren, of wat je in een preek gehoord hebt, of wat dan ook.. maar het gebeurt niet altijd, maar soms gebeurt dat in jouw leven en wij danken God daarvoor. Het is een speciale gemeenschap, iets dat wij kunnen delen met elkaar. Ik moet denken aan momenten dat we samenkomen met een groep mensen, en we over dit soort zaken kunnen praten, sommige gesprekken die we in Nederland hadden.. luisteren naar de verhalen van verschillende mensen, inspirerende dingen die er gebeurd zijn, door Gods geest. Gods geest heeft het gedaan. Een verhaal moest ik zo om lachen..door wat God met die persoon heeft gedaan.. ik wil het er niet over hebben.. Ontzagwekkend. Om de Kerk te inspireren. Het kan op geen andere manier gebeuren dan via Gods geest. En dat is waar het hier over gaat.

het vermogen om in talen te spreken of de betekenis ervan uit te leggen (WV) ik denk..; zelfs daar. Niet iedereen daar begrijpt Engels dus Mieke, als voorbeeld, zij en Gijs en anderen en Willem.. anderen daar.. hebben heel hard gewerkt om het boek te vertalen in het Nederlands. Dat was een moeilijk proces, maar ze hebben iets geleerd uit dit proces. God werkte met hen en dat is dat zij nu sneller Engels naar Nederlands kunnen vertalen, met de geestelijke betekenis. Niet woord voor woord, maar met de werkelijk inhoud, betekenis, van wat er gezegd wordt. En dus gebruikt God hen nu daar om sommigen van de broeders te helpen, want als ik spreek .. als er iets gegeven wordt, kan het snel uitgetypt worden voor sommigen van de broeders daar, dat zij het op hun computer kunnen lezen, of wat dan ook. Zodat zij de dingen uit de preek kunnen halen, waar zij het anders moeilijk mee zouden hebben, omdat zij het Engels niet zo goed begrijpen.

Ik geef je een ander voorbeeld. Ik moet denken aan Willem en anderen daar. In het begin, toen wij pas begonnen, toen zij pas naar de preken luisterden, konden ze mij niet verstaan, want zij verstonden eigenlijk geen Engels. Hij bad daar voor en ... (vingerknip vingerknip..) hij verstond mij. Hij kon de preken begrijpen, wist welke woorden ik sprak. Ongelofelijk. Hij kon naar andere mensen luisteren die Engels spraken maar hen niet verstaan, maar wel wat ik zei. Daar gaat het over.

God *geeft* verschillende dingen op verschillende momenten. Voor welk doel? Vooral daar: Zodat de mensen ervan zouden kunnen leren. Zodat anderen op Sabbat zouden kunnen leren. God geeft die dingen. Het is Zijn geest, het is inspirerend om het te zien als het gebeurt.

11 Dit alles is het werk van één en dezelfde Geest, die aan ieder zijn gaven uitdeelt zoals Hij het wil. God zegent ons, Jezus Christus.. en Hij geeft die dingen aan ons, om de Kerk te helpen en op te bouwen, om de Kerk te bouwen. Het is ontzagwekkend wat wij meemaken.

12 Want gelijk het lichaam één is en vele leden heeft, en al de leden van het lichaam, hoe vele ook, één lichaam vormen, zo ook Christus; nogmaals, het gaat over de Kerk van God, het gaat over het Lichaam van Christus, in het Lichaam van Christus zijn. **13 want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen,** of het nu een man of vrouw is **en allen zijn wij met één Geest gedrenkt.** Ongelofelijk! Prachtig! Het gaat allemaal over Pascha. Allemaal over het Pascha nemen en begrijpen wat het betekent om te nemen van de wijn, een beetje wijn, en een stukje ongezuurd brood. **14 Want het lichaam bestaat toch ook niet uit één lid, maar uit vele leden.**

Ik heb niet veel tijd om alles hier te lezen, maar het gaat over de diverse leden van het Lichaam, hoe wij over elkaar denken, over hoe wij over elkaar denken in het Lichaam, hoe we met elkaar

omgaan in het Lichaam en het erkennen dat wij elkaar nodig hebben in het Lichaam, dat wij een geestelijk Lichaam zijn. En God laat dat hier heel duidelijk zien.

Het gaat dus over de diverse leden van het Lichaam. Ik heb een aantal verzen overgeslagen, laat me even teruggaan naar wat ik overgeslagen heb, ik had namelijk geen tijd om dit allemaal te lezen,.. verlies de context niet uit het oog. Want het verhaal van de boeken... de mens heeft het in hoofdstukken verdeeld, maar Paulus heeft het hier over de Pascha periode, zoals we lezen in hoofdstuk 10 en 11.. In **1 Corinthiërs 11: 23 Want zelf heb ik bij overlevering van de Here ontvangen, wat ik u weder overgegeven heb, dat de Here Jezus in de nacht, waarin Hij werd overgeleverd, een brood nam, 24 de dankzegging uitsprak, het brak en zeide: Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis. 25 Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis.** Wij doen dit elk Pascha, wij doen ditzelfde. Paulus maakt hier heel duidelijk hoe wij de Paschadienst moeten houden, in de Kerk. het gaat verder hoe wij onszelf moeten onderzoeken, voor wij deelnemen aan de Paschadienst. En wij moeten er zeker van zijn dat wij het doen zoals God zegt dat wij het moeten doen, vooral in het Lichaam, in de Kerk. Dat zijn de dingen die hier uitgelegd worden.

27 Wie dus op onwaardige wijze het brood eet of de beker des Heren drinkt, het woord **onwaardig** wordt hier gebruikt, maar niemand is waardig . Het betekent op een onwaardige manier **zal zich bezondigen aan het lichaam en bloed des Heren.** Ongelofelijk wat er hier staat, dat we zo moeten voorzichtig zijn in onze relaties, hoe wij elkaar behandelen, hoe wij over elkaar denken, hoe wij ons leven leven, of God, Jezus Christus werkelijk in ons is en wij werkelijk in het Lichaam van Christus! Want als wij zondigen en wij zonden hebben waar wij ons niet van bekeren zijn *wij niet in het Lichaam van Christus!* Er zijn duizenden mensen die zichzelf misleiden hebben, sinds de tijd dat ik in Gods Kerk ben, .. honderden die ik persoonlijk ken.. die niet meer in het Lichaam van Christus zijn, door zonden. Zonden zorgen ervoor dat je niet meer in Christus' Lichaam bent. Je kan alleen de dingen die wij hier bespreken ondervinden, een juiste gemeenschap, Gods geest en kracht in jouw leven, als je *in het Lichaam van Christus bent!* En dat betekent dat wij berouw moeten hebben van onze zonden en onszelf moeten onderzoeken.

Dat is wat er staat in vers **28 Maar ieder beproeve zichzelf en ete dan van het brood en drinke uit de beker.** Wij moeten oppassen als wij het Pascha nemen, wij moeten oppassen dat wij inderdaad op regelmatige basis berouw hebben van onze zonden. Omdat wij in het Lichaam van Christus willen zijn, wij kennen de waarde daarvan, de kracht. **29 Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het Lichaam niet onderscheidt** De gemeenschap, het Lichaam van Christus.. Er zit een doel achter waarom Hij het deed: voor Zijn Lichaam, voor de Kerk van God, het Lichaam van Christus. En wij moeten daar enorme waarde aan hechten! Daarin moeten wij onszelf onderzoeken: of Jezus Christus wel of niet in ons leeft, want dit gaat over relaties. Er staat: **30 Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen.** Het gaat niet over iets fysieks hier, het is geestelijk! Zwak, dat betekent niet fysiek zwak! Wij allemaal.. naarmate we ouder worden, mensen worden zwakker door wat er in ons verleden is gebeurd. En God laat ons dat meemaken. Terwijl ik ouder wordt, wordt ik ook wat zwakker. Zoals ik verleden Sabbat gezegd heb, ik ben zo blij dat ik niet moet leven tot ik 120 wordt, zoals die Joodse persoon zei, dat hij hoopte dat ik 120 jaar zou kunnen worden. Dat ik zo gezegend zou worden dat ik zo lang zou kunnen leven. Ik wil dat niet! Ik *verlang daar niet naar!* Ik wil niet eens 100 worden. Als de tijd zou voortgaan, ik zou geen 100 willen worden. Dat zou ik graag echt niet graag willen worden. ☺ Kijk, als ik 99 zou zijn... zou ik er misschien anders denken.. Nee, je begrijpt wat ik bedoel. Ik zit daar niet op te wachten, ik weet dat het moeilijk is als je ouder wordt. Ouder worden is niet voor zwakkelingen, zoals iemand mij ooit eens zei. Je moet sterk zijn om ouder te worden, sterk hier. Wij krijgen allerlei pijntjes en soms wordt je zeer vergeetachtig. Soms weten we helemaal niets meer en dat is verschrikkelijk om mee te maken. Ik zou het verschrikkelijk vinden om dat mee te maken als iemand van mijn familie dat met mij moest meemaken. Ik zou liever sterven en later opgewekt worden. Ik wil niet dat ze zoiets zouden moeten meemaken, om met iemand om te moeten gaan die niet meer kan denken, waarbij hun geest niet meer werkt.. en dat gebeurt. Iemand die Alzheimer krijgt, of niet meer controleerbaar is? Ik ken mensen in de Kerk die verschrikkelijke dingen meegemaakt hebben in hun leven. En dat zijn moeilijke dingen, werkelijk waar.

Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen. Ik moet denken wat er in de Kerk gebeurd is. De hele Kerk is in slaap gevallen, omdat men dit niet begreep. De hele Kerk is uitgespuugd uit Gods mond, omdat ze dit niet begrepen. Ontzagwekkend om te begrijpen wat wij in de Kerk meegemaakt hebben.

Verdergaand met hoofdstuk 12. Je kan zelf deze dingen lezen, die gaan over het Lichaam van Christus, in **1 Corinthiërs 12: 21 En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig**, delen van het Lichaam kunnen dat zeggen. Dat is een ontzagwekkend en prachtig iets om te begrijpen. Wij hebben elkaar nodig. De manier waarop God het Lichaam 'gevuld' heeft, wat Hij aan het Lichaam geeft: met een bepaalde reden. Wij zijn hier allemaal met een bepaalde reden. *Wij hebben elkaar nodig* in dit Lichaam, of we dit nu snappen of niet. En God is dus zeer bezorgd over hoe wij elkaar behandelen in het Lichaam, hoe wij tegen elkaar spreken en hoe wij over elkaar denken in het Lichaam. Deze dingen zijn zo belangrijk in onze geestelijke groei en ontwikkeling in ons leven. Hij heeft het dus over dit soort dingen.

Hij heeft het ook over hoe God een structuur heeft aangebracht in de Kerk, met apostelen? Zijn ze allemaal apostelen? Is iedereen een profeet? Is iedereen een leraar of een doener van wonderen? Nee! God doet verschillende dingen met verschillende mensen, op verschillende manieren, maar we zijn allemaal in het Lichaam. Wij kunnen het Lichaam helpen en ondersteunen, zoals er in Efezen 4 staat. Lees het hele hoofdstuk. Lees het.

Maar let op, nadat we dit alles besproken hebben, in **1 Corinthiërs 13: 1 Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet**, agapé! Gods liefde! Je bent dus in het Lichaam van Christus, zodat je Gods geest kan ontvangen, die in jou leeft, en in jou blijft, zodat je die soort liefde kan hebben. Je kan het niet buiten het Lichaam hebben. Je kan niet Gods liefde leven buiten het Lichaam. Dat staat wat er in Laodicea gebeurde: **'zal de liefde agapé van de meesten verkillen'** (**Matteus 24: 12**) Die liefde verdween door zonden.

Zoals er staat: **maar had de liefde niet** (Gods liefde, Gods agapé) **ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal**. Misschien een klein beetje lawaai, of heel veel lawaai. Het is nog altijd lawaai en heeft geen enkele betekenis **2 Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist**, ongelofelijk, als je alle kennis had. Iedereen kon je van alles uit de Bijbel vragen, wat er in de Bijbel geschreven staat en jij had al die kennis.. en je bent net als een computer: trrrr... het komt er allemaal uit. Soms worden mij dingen gevraagd en dan zeg ik: 'ik weet het niet, ik moet het opzoeken, ik moet het bestuderen. Ik herinner het me niet' Vanmorgen spraken we ergens over en ik kon het me niet herinneren, de verhalen.. waar het stond in Genesis. Ik had geen idee. **en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen verzette, maar ik had de liefde agapé niet, ik ware niets**. Wat is het grootste, belangrijkste dat God in ons leven kan doen, door ons leven? Dat is dit! Daar gaat het over!

1 Corinthiërs 12: 31 Streeft dan naar de hoogste gaven. En ik wijs u een buitengewoon voortreffelijke weg. Hij doet het! Dit is de meest voortreffelijke weg. Het is agapé, Gods liefde. Hoe het in ons leven leeft, door ons, voor het goed van anderen. Hoe wij denken, hoe wij met elkaar omgaan. **3 Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets.**

Hoe belangrijk om te begrijpen wat het betekent om in het Lichaam van Christus te zijn, te bevatten hoe belangrijk het is dat wij elkaar hebben, dat God ons elkaar heeft gegeven, dat wij elkaar naar waarde schatten. Ik hoop dat je daar in groeit, overal, iedereen die vandaag luistert. Ik hoop dat je God om hulp kan vragen, om te groeien in het verlangen, in geest, om elkaar belangrijk te vinden, om niet dat te doen wat wij normaal doen, met onze menselijke natuur... elkaar oordelend, fouten vinden bij elkaar, om onder elkaar daarover te praten, op een foute manier, dat dat op de één of andere manier ons beter zou doen voelen, en wij kunnen neerkijken op anderen. Dat is de verwrongenheid van de menselijke geest. ik haat het! Het is een ziekte in de menselijke geest, dat de mens zo leeft. Het is een perverse manier van jezelf beter voelen. En de realiteit is; begrijp dat dat juist is, begrijp dat dat niet van Gods geest is! En als Gods geest er is, dan is het goed. God heeft het gedaan, Hij krijgt de eer, de glorie en wij zijn dankbaar dat wij daarin kunnen delen.

Hoe dankbaar ben je, dat je kan delen met God? Want des te meer jij jezelf onderwerpt aan God en je God in en door jou laat leven, dat is wat wij delen: God. Wij zijn het niet, ik ben het niet, het is God! De glorie is voor God. Wij mensen proberen dat altijd op onszelf te nemen.

Nogmaals, vraag God om hulp, om elkaar meer naar waarde te schatten, zodat we geen foute dingen zeggen, iets fouts zeggen tegen anderen, of een fout oordeel vellen. Of oordelen. Wij zouden zo niet mogen leven, maar elkaar werkelijk omarmen, elkaar liefhebben in het Lichaam van Christus, zoals wij God liefhebben.

SV Statenvertaling
WV Willibrordus vertaling
Andere verzen NBG vertaling